

Kitlelere,
Buhrana Düşen işbirlikçi
AP İktidarına
KARŞI
Mücadelede Yol Gösterelim

Eczacılık Fakültesi Devrimci Gençlik Örgütü Tüzüğü

AD VE MERKEZ

MADDE 1 — Eczacılık Fakültesi Devrimci Gençlik Örgütü adı altında bir gençlik derneği kurulmuştur. Örgüt, Cemiyetler Kanununa uygun olarak kurulmuştur. Merkezi İstanbul'dadır. Başka hiç bir yerde şubesi yoktur.

AMAC

MADDE 2 — Örgütümüz, toplumcu dünya görüşünün ışığında, halkımızın milli demokratik devrim mücadelesinde devrimci gençliğin düşünce ve eyleminin geliştirilmesi amacı ile kurulmuştur.

Amacına ulaşmak için toplantılar düzenler, gösteriler düzenler, gerekli eğitim ve propaganda çalışmalarında bulunur, yayın yapar, sergiler açar.

ÜYELİK

MADDE 3 — Örgütümüzün amacını benimseyen Eczacılık Fakültesi öğrencisi, öğretim üyesi, okulumuz mezunu, cemiyetler kanunundaki koşulları haiz kimseler, örgütümüze katılabilirler.

Örgütümüzün üyeliği adaylık ve

asillik olmak üzere iki kısımdır. Aday üye olmak isteyenler Yönetim Kuruluna müracaat ederek «Aday üye giriş fişi»ni doldururlar. En az 10 (ON) T.L. giriş ödentisi öderler. Aday üyelik en çok bir öğrenim yılıdır. Bu süre zarfında Yönetim Kurulu aday üyeye görevler verir ve tutumunu izler. Asil üye olabileceğine karar verince durumu Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonuna bildirir. Asil üyeliğe kabul, Yönetim Kurulu kararı ve Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu (T.D.G.F.) Merkez Yürütme Kurulu kararıyla olur. Haklarında olumsuz rapor verilenler, asil üyeliğe alınmazlar.

Üyeler her yıl en çok 120 (Yüz yirmi) T. L. aidat ödemek zorundadırlar. Ödenti ayda en az 2,5 (iki buçuk) T. L. dir. Ödentisini üç ay geçirenlerin üyelikleri otomatik olarak düşer.

Üyeler kendilerine verilen görevleri yerine getirmek zorundadırlar.

Her üye, her yıl Yönetim Kurulunca uygun görülen konularda düşünsel bir ödev hazırlamak ve

Yönetim Kuruluna sunmak zorundadır. Örgüt toplantılarında ve organların seçimlerinde seçme ve seçilme Genel Kurula Katılma hakkını haiz olan üyelerin tabii hakkıdır.

Asil üyelerin beşte birinin imzasıyla genel kurul toplantıya çağırılabilir.

Örgüt ve Federasyon yönetim organları her üye için bir dosya açar ve adaylıktan başlayarak üyenin durumu bu dosyada incelenir.

Asil ve aday üyeler, ayrılma isteklerini Örgüt Yönetim Kuruluna ve Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu Merkez Yürütme Kuruluna ileterek özgürce örgütten ayrılabilirler.

ÖRGÜTÜN ÖRGENLERİ

MADDE 4 — Örgütün örgenleri Genel Kurul, Yönetim Kurulu, Denetim Kurulu ve Onur Kuruludur.

GENEL KURUL: Örgütün asil üyelerinden oluşur. Ve salt çoğunlukla toplanır. Kendine bir başkan, bir başkan yardımcısı bir yazman seçer. Örgüt, stratejisini tartışır. Yönetim Kuruluna öneriler verir. Yönetim Kurulunu aklar. TDGF Kurultay temsilcilerini, Yönetim, Denetim, Onur Kurullarını seçer. Örgüt tüzüğünü değiştirir. Bu değişiklik en az toplantı yeter sayısının 2/3 oyuyla olur. Kararlarını TDGF Merkez Yürütme Kuruluna yazı ile, başkalarına basın yolu ile duyurur.

YÖNETİM KURULU: 5 asil, yedek üyeden oluşur. İlk toplantısında bir başkan, bir yazman, bir sayman seçer. İki Genel Kurul toplantısı arasında Genel Kurul kararları ışığında örgütün amacına varması için çalışmalar yapar. Örgütü yönetir, gerekli kolları kurar, Genel Kurulda gelecek Yönetim ve TDGF Kurultay temsilciliği için adlar önerir.

DENETİM KURULU: Bir asil, bir yedek üyeden oluşur. Yönetim Kurulu çalışmalarını inceler. Ve Genel Kurula rapor verir.

ONUR KURULU: Üç asil, bir yedek üyeden oluşur. Üyelere disiplin cezaları verir. Cezalar, uyarı, para cezası ve en çok (geçici, üç ay, ve sürekli olmak üzere) örgütten çıkarmadır. Ceza tüzüğü, Yönetim Kurulu Tutumuna aykırı davranışta bulunanlara verilir. Onur Kuruluna ancak Yönetim Kurulu vasıtası ile baş vurulabilir.

Onur Kurulu kararları na karşı TDGF Onur Kuruluna baş vurulabilir.

ÖRGÜTÜN GELİRLERİ

MADDE 5 — Örgütümüzün başlıca gelirleri ödentiler, bağışlar, eğlenceler, gösteriler ve toplantılar düzenlemekten elde edilecek olanlar ile örgütün malları ve yayınlarından kazanılanlardır. Gelirlerin Merkez Yürütme Kurulunca saptanacak kesimi TDGF ye örgüt ödentisi olarak verilir.

ORTAK HÜKÜMLER

MADDE 6 — Örgütümüz, Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu üyesidir. Üyelikten ayrılması, Tüzük değişikliği ile olur. Örgüt, Federasyonun kapatılması, kaldırılması, kendi kendini dağıtması, ve benzer nedenlerle ayrılmış olursa bağımsız Tüzel kişiliğini sürdürür. Hemen bir Genel Kurula giderek tüzüğünü değiştirir. Federasyona bağlı olduğu sürece Federasyon tüzüğüne ve buna göre verilecek yetkili organ kararlarına örgüt örgenleri ve üyeleri uymakla yükümlüdür.

MADDE 7 — Yedek üyelerin bulundukları kurullarda söz hakları vardır, oy hakları yoktur.

MADDE 8 — Bulunduğu örgen de ardarda 3, toplam olarak 7 toplantıya katılmayan üyenin üyeliği kendiliğinden düşer.

MADDE 9 — Fesih durumunda Örgüt malları ve varlığı Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonuna kalır. Federasyon yoksa Örgüt bu konuda karar alır.

MADDE 10 — Örgütümüz kurucuları:

Adı soyadı . Tabiyeti . Baba adı Doğum yeri ve yılı . İşi . Adresi,

Üzeyir Korkmaz . T.C. . Kâzım . Üsküp, 1947 . Öğrenci . Zeyrek Mehmet Paşa Sok. No. 43 Unkapanı/İst.

Gönül Üstün . T.C. . Süleyman . Tekirdağ, 1950 . Öğrenci . Fevzi Paşa Cad. Bashoca Sok. 51/4 Fatih/İst.

Mehmet Selman . T.C. . Aziz . Antalya, 1950 . Öğrenci . Site Öğrenci yurdu Vezneciler/İst.

Saime Zerey . T.C. . Süleyman . İstanbul, 1951 . Çiftçiler. Cavit Paşa Sok. Cavit Paşa Ap. Daire. 7 Kadıköy/İst.

İbrahim Baldan . T.C. . Kadir . Konya, 1950 . Öğrenci . Alifakih Cad. Merva Ap. A. Blok. 2 Blok Daire. 8 K. Mustafa Paşa/İst.

Yayın organları hakkında bilgi sağlanır . Eskiz ve program nazırların Objektif tavsiyelerde bulunulur . Tespit edilen programlar titizlikle yürütülür.

Cağaloğlu, Türkocağı Cad. no: 1, kat: 3
Telefon: 27 66 00 - 27 66 01, İstanbul

Kitlelere, buhrana düşen işbirlikçi AP iktidarına karşı mücadelede yol gösterelim

başyazı •

İşçi — Köylü Gazetesi'nin seçimden sonra yayınlanan sayısı, «Amerikancı AP diken üzerine oturmuştur», diyordu. Gene dergimizde seçimler üzerine yazılan yazılarda, AP nin seçimden başarısının sahte bir başarı olduğunu belirtilmiştir. Gerçekten, halkımızın millî demokratik devrim mücadelesi her geçen gün güçlenmektedir. Amerikan Emperyalizminin boyunduruğu altın da yapılan sahte seçimleri AP kazanmıştır ama, gerçekte AP, Türkiye'de yıkılmakta ve çökmekte olan bir gücün iktidarındır.

Türkiye'nin yakın gelişmesine baktığımız zaman şöyle bir tablo ile karşılaşırız: 27 Mayıs 1960 dan sonra, Anayasa ile kazanılan sınırlı demokratik haklara dayanılarak, toplumumuzda anti - emperyalist ve demokratik düşünceler kitlelere yayılmaya başlamış ve yığınlar bu yönde harekete geçirilmiştir. İşçi sınıfımızın, köylülerin, gençlik ve aydınların mücadelesi, güçlenmekte emperyalizmi ve işbirlikçi iktidarı tehdit etmekte ve devrimci bir cephe oluşturmaktadır. Emperyalizm ve işbirlikçileri bir yandan işçi sınıfımızın bilinçlendirilmesi ve örgütlenmesi imkânlarını tamamen ortada kaldırmaya uğraşırken, diğer yandan da proleter devrimci hareket ve müttefikleri arasında oluşmakta olan güçbirliği bağlarını koparmak, ilerici, demokratik güçleri parçalamak, özellikle proleter devrimci hareketi diğer demokratik güçlerden tecrit etmek çabası içindedir. Bayar - İnönü yakınlaşması, İnönü ve AP arasındaki dostluk, ortanın solu akımının reformcu yanları olan programına rağmen, gerici parlamenter düzene hapsolması, bütçe ve hükümet buhranı arifesinde girilen polis tertipleri, Demirel'in sahte laik tavrı ve AP içindeki bir grubu laik ve Kemalist çevrelere «İrtica» olarak gösterip bir merkez partisi edasıyla bunları tasfiye hareketi, bütün bu olayları ilerici güçleri parçalamaya ve sosyalist hareketi tecrit politikasının, halkımızın güçleri parçalamaya ve sosyalist hareketi tecrit politikasının, halkımızın millî demokratik devrim mücadelesini durdurma ve geriletme planlarının tezahürleri olarak görmek gerekmektedir.

Bütün dünya halklarının ve halkımızın kurtuluşunu engellemeye çalışan, dünyadaki en gerici güç emperyalizm ve onun sömürge ve yarı sömürge ülkelerindeki işbirlikçileridir. Emperyalizm, hakimiyetini sürdürmek ve halkları baskı ve sömürü altında tutabilmek için her kılığa girmekte, her vasıttan yararlanmakta, kır olsun doru olsun her ata binebilmektedir. Sömürdüğü ülke halklarını en geri akımlarla ideolojik baskısı altında tutan emperyalizm, kimi zaman zorbalık ve yıldırma, kimi zaman taviz politikası ile, kimi zaman da sahte ilerici bir tutuma bürünerek, hakimiyetini sürdürmekte, hatta sosyalist kisvesi altında dahi halkların kurtuluşuna karşı çıkmaktan geri durmamaktadır.

Bugün AP nin içinde bulunduğu buh-

ran ve hükümetin istifa etmesi, halkımızın anıt - emperyalist mücadelesinin bir sonucudur. Güçlenen ve geniş kitleleri etkileyen mücadele, emperyalizm ve işbirlikçilerin içindeki çatışmaları arttırdığı gibi onları yeni ittifaklar aramaya zorlamaktadır. Demirel, gelişen devrimci mücadele karşısında kemalist çevrelere şirin gözükme ve bu çevreleri tarafsızlaştırma yollarını aramaktadır. Emperyalizm, gerici akımlarla bağlarını açık olarak devam ettiremez ve açık Atatürk düşmanlığı yapamaz hale gelmiştir. AP içindeki parçalanmayı ısrarla Demirel'in yaratması ve iktidar sorumluluğunu tek başına omuzlayamaz duruma düşmesi üzerinde durmak gerekir. Bütün bunlar hükümet buhranını işbirlikçi güçlerin de derinleştirdiklerini göstermesi bakımından üzerinde durulması gereken noktalar dır.

Karşı devrimci güçler, geriledikleri her noktada sömürü düzenini ve iktidarlarını ayakta tutmak için yeni bir saldırı ile devrimci güçleri parçalamaya ve dağıtmaya çalışacaklardır. Bugün içinde bulunduğumuz şartlar, işbirlikçi güçlerin hem bir buhran içinde oldukları, hem de bir saldırıya hazırlanmış bir dönemin şartlarıdır.

Bugün, işbirlikçi iktidarın zayıf bir durumda bulunduğu Türkiye'de devrimci cephenin durumu nedir? İktidarın bir hükümet buhranı içine düştüğü bu zayıf anında sosyalist hareket kendi içine kapanık bir manzara göstermekte, kitlelere yol göstermek, AP iktidarına var gücü ile yüklenmek ve kitleler önünde AP iktidarının halk düşmanı yüzünü açığa çıkartma görevlerini yeteri kadar yerine getirememektedir. Emperyalizm ve işbirlikçileri, bütün ilerici örgütleri «hurdaya» çıkarmak yönünde bir hayli başarı kazanmıştır. Devrimci mücadeleimiz buhrana düşürüldüğü AP ye bu zayıf anında güçlü darbeler vuramamaktadır. Çünkü mücadeleimizin kolu, yumruğu olan örgütlenmemiz yeterli değildir. Bunun yanı sıra, sosyalist hareket, içinde yaşadığı topluma ve dünyaya gözünü kapamakta, zaman zaman kısır aydın çekişmeleri ile oylanmakta, en elverişli şartlarda bile, kitlelere gerçekleri açıklama, devrimci bilinci yayma ve sağlamlaştırma yolunda disiplinli bir mücadeleye girememektedir.

Hükümet istifa etmiştir. Yeni hükümet ne şekilde ve hangi kombinezonla kurulacaktır? Ne şekilde kurulursa kurulsun, bugün içinde bulunduğumuz hükümet buhranının kısa vadede kesin bir çözüme ulaşmayacağı, daha da derinleşeceği söylenebilir. Şimdi bütün meselemiz işbirlikçi iktidarın düştüğü bu buhran içinde devrimci cepheyi güçlendirmek ve halkımızın düşmanlarını zayıflatmak meselesidir. Buna karşılık emperyalizm ve işbirlikçileri de bu buhrandan güçlü bir şekilde çıkmak ve devrimci gelişmeye karşı elleri kolları bağlı olmak sizin daha ağır bir baskı ve terör uygulamak için daha elverişli bir ortam yaratma imkânlarını aramaktadır. Diyarbakırdaki

polis tertibinin özellikle bütçe arifesinde düzenlenmesi sosyalist güçler demokratik ittifaklardan koparma çabalarının yoğunlaşması bir rastlantı olmasa gerek. Bütün bunlar, parlamenter kurumların itibarını hızla yitirdiği bir dönemde, emperyalizmin Anayasasının sınırlı demokratik hakları ortasını bozma mücadelesinde gösterdiği son çabalar olarak yorumlanabilir.

Bütün bu şartlar altında:

— Proleter devrimci hareketimizi içine kapanık, Türkiye'deki gelişmeyi izleyemeyen ve ona yön vermekte yeterince başarılı olamayan durumdan kurtaralım.

— Emperyalizmin demokratik güçleri parçalamaya ve dağıtma, sosyalist hareketi tecrit politikasına karşı demokratik ittifak politikamızı doğru uygulayalım. Türkiye'de 27 Mayıs Anayasasını demokratik hak ve hürriyetlerini derinleştirmek ve demokrasi uğruna yeni mevziler kazanmak için bütün baskılara ve faşist tedbirlere karşı demokratik güçlerin ortak mücadelesini güçlendirelim. Emperyalizm ve işbirlikçilerinin millî güçleri parçalamaya planlarını ve polis tertiplerini halkımıza gösterelim. Bütün bu tertiplerin halk düşmanı niteliğini kitleler önünde açığa çıkartarak demokratik ittifakları güçlendirerek, demokratik cepheyi sağlamlaştıralım (faşist baskılara karşı en doğru politika, demokratik ittifakları güçlendirerek, aktif mücadele politikasıdır).

— Hakim güçlerin baskı ve terörlerini meşrulaştırmak ve sosyalist hareketi tecrit için başvurduğu polis tertiplerine karşı uyanık olalım ve bireyci çıkışları yaygınlaştırmaya oyununa gelmeyelim. Hareketimizin kitlelerle bağ kurduğumuz oranda güçleneceğini ve kitleleri örgütlediğimiz oranda faşist baskı ve terörü yıkacağımızı bilerek mücadele edelim. Öz gücümüz olan proleter yayı bilinçlendirme ve örgütlenme mücadelemize hız verelim. Eyleme ışık tutmayan kısır entelektüel tartışmalarına girmeyelim. Bilimsel sosyalizmi eylem kılavuzu olarak arkadaşça tartışalım.

— İçine düştüğü buhranlı ve zayıf anında AP iktidarı ile vargücümüzle mücadele edelim. Kitlelere içinde bulunduğu sömürü ve baskıdan, kötü hayat şartlarından ancak devrimle kurtulacağı bilincini yayalım, kitlelerdeki devrim ihtiyacını geliştirelim. AP nin ve Amerikan emperyalizmine bağımlı gerici parlamenter rejimin halk düşmanı yüzünü emekçi yığınlarına ve bütün yurtseverlere gösterelim. Kitleleri AP ye ve diğer işbirlikçi örgütlere karşı mücadeleye sokalım.

Hiçbir hareket içine kapanarak devrimci başarıları ulaşamaz.

Toplumumuzda emperyalizmin baskı ve sömürüsüne karşı sınıf mücadelesini hızlandırarak, bu mücadele içinde kitlelere doğru politik hedefler gösterip öncülük ederek, devrim yolunda ilerleyeceğiz.

Halkımızın devrim mücadelesi Amerikan AP'yi eninde sonunda çökertecektir.

Proleteryanın devrimci ideolojisi TİP'e hakim olacaktır

Beşiktaş

Geçen hafta İstanbul'daki TİP ilçe kongreleri, Beşiktaş ilçe kongresinde Proleter Devrimcilerin politik zaferiyle nihayet buldu.

Malatya Kongresinden beri TİP içinde gelişen proleter devrimci akım, 1969 seçimlerinden sonra ilçelerde ve illerde muhalefetten iktidara sıçramaya başladı. Proleter Devrimciler, küçük burjuva yöneticilere karşı: 1. devrimci eylem içinde oportünizme karşı mücadele, 2. doğrudan parti yöneticilerine karşı ideolojik mücadele vererek küçük burjuva sosyalizmi ne ağır darbeler indirdiler.

Küçük burjuva sosyalizmine karşı verilen bu iki yönlü mücadelede Proleter Devrimcilere Türk Solu ve Aydınlik dergileri rehberlik etti. Türk Solu ilk sayılarından itibaren ideolojik mücadeleye başladı ve proleter devrimci çizgi açısından TİP'teki bütün gelişmeleri izledi. kongre ve genel seçimler gibi politik faaliyetin yoğunlaştığı devrelerde de taktikler verdi. Aydınlik dergisi de ilk sayılarının itibaren TİP'in politikasını, TİP'in sosyal yapısını tahlil etti ve Türk Solu'nun yanında küçük burjuva sosyalizmine karşı ideolojik mücadeleye girişti.

Buna karşı küçük burjuva sosyalist yöneticiler TİP üyesi Proleter Devrimcileri parti tüzüğünü çiğneyerek ihraç ettiler. Öte yandan Büyük kongre kararlarını da çiğneyerek politik sebeplerle ihraç edilen üyeleri partiye amadılar. Bu şekilde Proleter Devrimcileri partiden uzaklaştırmaya yeltendiler. Fakat Proleter Devrimciler, ilçelerinin en çalışkan, disiplinli ve bilinçli üyeleri olduklarından hiçbir zaman partiden uzaklaştırmadılar, bilakis parti içinde çalışarak partiye sahip çıktılar. Bu durum seçimlerden sonra yapılan kongrelerde de yansdı ve meselâ İstanbul ilçe kongrelerinin çoğunda namuslu partililer, Proleter Devrimcilerin hazırladıkları karar tasarılarını ve önergeleri kabul ettiler.

Proleter Devrimciler, mücadelelerinin hedeflerini baştan açıkladılar ve tutarlı bir çizgi izleyerek bu hedeflere doğru ilerlediler. TİP içinde mücadelenin gözle görünür hedefi, TİP'i devrimci bir niteliğe kavuşturmaktır. Ceza Kanununun anti demokratik 141 ve 142. maddelerinin gölgesinde proleterya partisi legal olarak kurulamayacağına göre, bu şartlar al-

tında legal bir örgüt olan TİP'in hiçbir zaman proleteryanın partisi olması söz konusu değildir. TİP proleter devrimci yönetime kavuşunca ve devrimci bir nitelik kazanınca ne olacaktır? TİP: 1. Proleter devrimci çalışma tarzını uygulayarak halkı bilinçlendirecek, örgütleyecek ve mücadeleye sokacaktır. Bu şekilde millî demokratik mücadeleyi geliştirecektir. 2. Parti içinde (özellikle işçilerden ve diğer emekçi tabakalardan) Proleter Devrimci militanlar yetiştirilerek proleterya partisinin kadrolarını hazırlayacaktır.

Bu ödevler, Proleter Devrimcileri, hâkim oldukları il ve ilçelerde beklemektedir.

Beşiktaş ilçe kongresi, proleter Devrimcilerin İstanbul'daki politik zaferler zincirine yeni bir halka oldu.

Hatırlanacağı üzere, 1969 yılının Haziran ayında bir grup halinde örgütlenip Aybar'ın dümen suyundaki ilçe yönetim kuruluna karşı mücadeleye girişen Beşiktaşlı Proleter Devrimciler, Temmuz'da Haysiyet Divanına sevk dildiler. (Sevk sebeplerinden biri bildiri imzalamak, bir diğeri de ilçe lokalinde topluca "Türkiye Sosyalizmi" ve Sosyalizm kitabını okuyup tartışmaktır!) Buna rağmen mücadeleye devam eden Beşiktaş Devrimci gurubunun diğer üyeleri etkilemesini engellemek için yaz aylarında Beşiktaş ilçesi kapatıldı. Beşiktaş Devrimci gurubu boş ilçe lokalinde toplantı düzenledi ve bildiri yayınladı. Ön seçimlerde (oy kullanamamasına rağmen) yoğun bir faaliyetle Beşiktaş ön seçim sandığında (Beşiktaş ilçesinin 1. no. lu üyesi olan) Aybar'ın 7 nci Sıraya düşmesini sağladı. Beykoz'da seçim kampanyasına katıldı. Beşiktaş Devrimci Gurubu ilçe açıldıktan sonra da çalışmaya devam etti, ilçede ideolojik hegemonya kurdu. Aybarcılarla maskeli Arencilerin soluğu kesildi.

Kongreden bir hafta önce eskitiden ihraç edilmemiş olan grup üyeleri de partiden ihraç edildi.

8 Subat 1970 günü yapılan Kongreye İTÜOB bakanı Tarık Almaç başkanlık etti. Eleştiriler dilekler maddesinde söz alan Tektaş Ağaoğlu, parti içindeki politik ve ideolojik mücadelenin Proleter Devrimcilerle Aybar - Aren cephesi arasında olduğunu, bunun Beşiktaşlı Proleter Devrimcilerle birlik te Haysiyet Divanına sevk edilen maskeli Arencilerin "kınama" cezası ile cezalandırılmalarıyla (aslında, beraat ettirilmeleriyle) iyi

ce açığa çıktığını söyledi. İlkay Alptekin, konuşmasında, küçük burjuva sosyalistlerinin acizden partiyi (aslında proleterya ya iha-net olan) kendi çizgilerinde dahi çalıştırmadıklarına işaret etti, mücadelenin parti içinde ve dışında süreceğini söyledi.

Başkanlık Divanına Proleter Devrimciler, Aybarcılar ve Aren-ciler birer karar tasarısı sundular. Proleter Devrimciler kendi tasarılarını savundular ve Aybarcı önergeyle Arenci önergeyi eleştir-diler. Kongre, Proleter Devrimci karar tasarısını kabul etti, öteki-leri reddetti.

Kongre boyunca Eyüp, Bakır-köy, Üsküdar, Sarıyer, Gaziosman-paşa ve Beykoz ilçelerinden ve TDGF'den Haysiyet Divanı karar-larını protesto eden ve kongreye başarı dileyen telgraflar geldi.

Siyasi konuşmalar maddesinde şehit Taylan Özgür'ün babası Hasan Özgür, Beşiktaş'tan ihraç edil-en Ekrem Şikak, Şişli'den ihraç edilen Sevinç Özgüner ve TDGF Bölge Yürütme Kurulundan Ömer Güven konuştular. Dünyada ve Türkiye'de devrimci mücadele (Ömer Güven), TİP içinde müca-dele (Ekrem Şikak) anlatıldı.

Proleter Devrimcilerin ideolo-jik hegemonyası kongrede politik hegemonyaya dönüştü. Yönetim kuruluna şu arkadaşlar seçildi: Aykut Ülker (Başkan), İlkay Alptekin (sekreter), Salim Gürler, türk (Sayman), Günay Şikak (üye), Sabahattin Dinçtürk (üye), Tektaş Ağaoğlu (üye), Avni Erdoğan (üye).

İl delegeliklerini de Proleter Devrimcilerin adayları kazandılar.

Gölcük

Ruhi GÖBÜT
bildiriyor

7.2.1970 Cumartesi Günü yapılan TİP Gölcük İlçe Kongresini de Proleter Devrimciler kazandı. TİP'in ilk kurulan ilçelerinden biriydi Gölcük. Ve İlçenin kurucuları, Basri DEDE ve Şevki EREN-CAN gibi Proleter Devrimci saf-ların sosyalistleri kendilerinin bir TİP'li tarafından "illegal", çalış-tıkları iddia edilerek ihbar edileceklerini bin yıl rüyaya yatsalar dü-şünemezlerdi. Ancak ustaları Be-hice Boran tarafından ortaya atı-lan ve Emek Oportünizminin ge-liştirdiği bu tip ihbarlara Proleter Devrimcileri gereken cevabı ver-diler.

Dikkatleri ağızlarından çıkan "illegal", ihbarına çeken Aren ve Emek Oportünizminin izmit temsilcisi Sinasi Yeldan ve Ayhan Başaran, divan başkanlığı için aday oldular. Ancak Proleter Devrimcilerin adayları Erdoğan ÇİĞ-DEMOĞLU, Ruhi GÖBÜT ve Mustafa BAYKARA çoğunlukla divana seçildiler.

İlk Konuşmayı Proleter Devrimci Saflardan Sırrı ÖZTÜRK yaptı; "İkesiz birlik kuranlara ve tayfıcılık yapanlara karşıyız. Partimiz içinde, Malatya ve İzmir Kongrelerinde de ihtilaf vardı. Bu ihtilaf-larda devrimci üyelerimize ancak polis soracağı soruları yönelten şimdi kuzu postuna burunen Aren oportünizminin temsilcileridir. Bütün günahları Aybar'ın sırtına yükleyip kaçmak isteyenlere görülecek hesabımız vardır, günahlarının kefareti ödeneceklerdir, kaçamayacaklardır. Demirel hükümetine vergi kaynağı gösteren buzdolabından vergi alınsın diyen Aren, aslında muhalefetin muhalefetidir. Partimiz, işçinin köylünün, gençliğin devrimci eylemlerine sahip çıkmalıdır. VAŞA-SIN TAM BAĞIMSIZ VE GERCEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE!" diyerek sözlerini bitirdi.

Aren ve Emek Oportünizminin görüşlerini, Sinasi Yeldan, Ayhan Başaran, Yavuz Unal ve Mehmet Özalp'ın dile getirdiler. Konuşmalarında; devrimcilerin "illegal" çalışmayı önerdikleri, ihbarını "ya biz devrimcileri, ya onlar bizi ihraç edecek", gibi tehditleri ve emek dergisinin şekillendirdiği oportünist görüşleri tekrarladılar.

Daha sonra Proleter Devrimci saflardan, Levon Mafyan, Mustafa Baykara, Şevki Erençan, Ömer Kabataş ve Kâmil DEDE, sıra ile proleter devrimci çizgiyi anlattılar. Son Konuşmayı yapan Kâmil Dede: "İllegalite ihbarını yapanlar, Amerikan emperyalizminin saflarımızdaki ajanlarıdır. Oportünistler Milli Demokratik Devrim ne olduğunu daha öğrenemediler. Proleter Devrimcileri kesintisiz devrim ne olduğunu bilirler ve milli demokratik devrim teorisini Lenin'in geliştirdiği kesintisiz devrim teorisinin az gelişmiş ülke şartlarına uygulanmasıdır", dedi.

Proleter Devrimcilerinin ideolo-jik hakimiyeti altında geçen kongrede, polisle aynı çizgiye düşen oportünistler seçimlerde de yenilgiye uğradılar. İlçe Yönetim Kurulu ve İl Delegeliklerini proleter devrimcilerin listesi ezici çoğunlukla kazandı. Oportünizme bir darbe daha indirilmişti.

Aren oportünizmi Altındağ ilçesini feshetti

Ankara'da Proleter Devrimcilerin Aybar - Aren oportünizmini ilk yenilgiye uğrattıkları ilçe olan Altındağ İlçesi, halen Aren oportünizminin elinde bulunan İl Başkanlığınca geçen hafta sudan bir gerekçeyle feshedildi ve ilçe yönetimine oportünist bir kurucu heyet atandı.

Ülkemizde proleter devrimci hareketin genel gelişmesi içinde parti içi mücadelenin güçlenmesi ve yeni boyutlara ulaşması, devrimci mücadelemizi Amerikan Emperyalizminin ve işbirlikçi hakim sınıf.

ların icazetine terketmeyi amaçladığı artık açıkça belli olan Aybar - Aren - Boran oportünist kliğini iyiden iyiye bir panik havasına sokmuştur. Kitlelerden kopuk gerici çizgileri mücadele alanı içinde tamamen açığa çıkarılan ve tecrit edilen Aybar - Aren - Boran gerici kligi çürüdüğü oranda doğru devrimci gelişmeye karşı saldırısına yoğunlaştırmayı denmektedir. Proleter Devrimcilerin bileklerinin hakkıyla aldıkları kongreleri feshetmek bu saldırının biçimlerinden biridir. Her gittikleri yerde oportünist ve

gerici nitelikleri suratlarına çarpan ve ellerinde bulunan parti genel merkezini ve yetkilerini kendilerine bakılırsa, partiyi yıkmak isteyenlerden koruma, teraneleri altında gerçekte ise «gerici ideolojilerini», yaymak ve proleter devrimci hareketimizi saptırarak emperyalizme teslim etmek yolunda kullanılmaktadırlar. Ülkemizde gelişen kitle hareketlerini el altından baltalamak, parti üyeleri ni ve partiyi kitlelerden tecrit etmek, bir burjuva politikacısının dahi çok zorda kalmadıkça başvurmayacağı yollarla bilinçsiz ilçe

başkanlarını kandırıp kongreleri erteletmek ve iptal etmek gibi «Tüzüğe uygun (!)», davranışlar bu gerici yönetimin niteliğini ortaya koymak açısından ilginç örneklerdir.

Ancak, proleter devrimci mücadele güçlendiği oranda, nasıl emperyalizm ve işbirlikçilerini adım adım geriletecek ve sonunda yok edecekse, Aybar - Aren - Boran oportünizmi gibi emperyalizmin içimizdeki bütün gerici uzantılarını da aynı akıbete uğratacak güçtedir.

Yeni bir Amerika Komplosu

EL-HEDEF 7. Şubat 1970 Cilt 1, Sayı 28

(Bu dergi Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesinin yayın organıdır)

Natoya Bağlı Ülkelerin Vatanşahları İsrail'in Ordusunda Görev Alabilirler.

Amerika ile İsrail yeni oyunların peşindedirler. Pentagon İsrail'i desteklemek üzere Nato Başkomutanlığından Nato Ülkeleri Vatandaşlarının İsrail Ordusunda Araplara karşı savaşmalarını teşvik etmesini istemiştir. Buna bağlı olarak istenen bir kolaylıkta Araplara karşı savaşan Nato ülkeleri vatanşahlarının İsrailde savaştığı sürece ayrıldığı ülkenin vatanşahlık hakkını muhafaza edebilmesidir.

Bu planın ilk uygulamasını gerçekleştiren ABD olmuş, istenilenlerin İsrail'e gönderileceğini ve Vatandaşlık haklarının muhafaza edileceği bildirilmiştir. Şimdi ABD aynı uygulamanın Nato tarafından da yapılmasını istemekte ve bu yönde Nato ülkelerine baskı yapmaktadır. Bu baskı hemen meyvalarını vermiştir. Batı Almanya'da çıkan Pindshwer Pirischt gazetesinin verdiği habere göre Sicilya'daki Nato üslerinde İsrail'i pilotlar modern bir eğitimden geçirilmekte ve eğitimlerinin den sonra da İsrail'e gönderilmekte oldukları. Yine aynı gazete, göre Hamburg'daki bir hava üssünde İsraili helikopter pilotları Amerikan saflarında Vietnam'da da savaşmakta, ve hemen sonra da İsrail'e dönmek.

tedirler. Yine bir Batı Almanya Gazetesinin yazdığına göre İsrail subayları Nato'nun Deniz ve Hava Kuvvetlerinin manevralarına katılmaktadırlar. Altıncı Filoya bağlı Saratoga Uçak gemisinde İsrail subayları ayrıca eğitim görmektedirler.

Amerika İsrail'in hem Nato'ya hem de Cento'ya kabul edilerek Amerikan emperyalizminin Orta Doğu'daki çıkarlarının garantiye alınmasını istemektedir. İsrail'in bu paktlara girebilmesi için şimdiden bu pakt üyeleriyle sıkı işbirliğine girilmiştir. Bu bakımdan Cento üyesi İran ile İsrail'in ilişkileri oldukça artmış, ve bu Pentagon planı doğrultusunda olmuştur. Pentagon'un İran'a verdiği Fantom jetlerinde İsraili pilotların eğitim görmesi ve İran'ın Irak'a baskısı bir tesadüf olamaz. Politik ilişkileri perçinleyen ekonomik ilişkiler de önemli gelişmeler kaydetmektedir. İşte İran'a yapılan bazı İsrail yatırımları:

— Alnammar nehri üzerinde kurulacak 15 milyon dolarlık bir baraj,

— Tahran ve İsfahan sulaşma şebekesi,

— Sagir nehri üzerinde bir diğer baraj projesi,

— İran'da petrol sondaj ve arama,

— İran ordusunun modernleştirilmesi,

— Savak'ın modernleştirilmesi,

— Savak'ın tutukladığı politik tutuklular için modern bir cezaevi inşaatı projesi

Buna karşılık İran İsrail ile birlikte İsrail'e 60 milyon ton petrol taşıyacak Eylat - Asdud petrol boru hattı projesini gerçekleştirecektir.

Yunanistan — İsrail

Pentagon Yunanistan'dan resmen Girit'teki Soda deniz üssünü genişletmesini istemiştir. Ayrıca Girit Hava üssünün de Soda'daki deniz üssüne bağlanmasını talep etmiştir. Soda'daki deniz üssü bilindiği gibi büyük tonajlı gemilerin sığınacağı çok önemli bir üstür. Pentagon ile Yunan askeri kuvvetleri yetkilileri arasında yapılan görüşmeler sonucu sızan haberlere göre Amerika bu istekleri kabul olundığında Libya'dan çıkarılan Amerikan Wheelus üssünü adı geçen yerlere taşıyacaktır. Ve karşılığında Yunan hükümetine 100 milyon dolar ödeyecektir. Amerika ile Yunanistan arasında bu tip pazarlıklarla ilgili askeri görüşmeler yapmayı resmen istemiştir. Bu görüşmeler de İsrail'in Yunanistan'daki özellikle Amerikan üslerinden yararlanmayı isteyeceği açıktır. Yarı

resmi görüşmelerde İsrail Yunanistan'a Amerika'nın bu isteklere karşı olamayacağını belirtmiştir. İsrail'in talebi olumlu karşılandığında İsrail Yunanistan'a bazı yatırımlarda bulunacak ve bir miktar askeri malzemeyi hibe edecektir. Papadopoulos hükümeti henüz bu isteğe olumlu bir cevap vermemiştir. Ancak görüşmelere yarı resmi devam etmektedir.

Türkiye

Görüldüğü gibi Pentagon Orta Doğu'daki Nato üyelerinin Amerika'nın ve İsrail'in çıkarları yönünde Araplara karşı aktif bir rol oynamasını istemektedir ve bunu planlamaktadır. Adana yakınlarındaki İncirlik Hava üssünde sayıları tam olarak bilinmeyen İsraili teknisyenleri ile pilotları radar uçuş eğitimi görmektedir. Daha sonra da İsrail'e gönderilmektedirler. Ayrıca Amerikan kontrolü altındaki Hava üslerinden sökülen önemli radar malzemeleri de kısa süre önce İsrail'e gönderilmiştir. Türkiye'de Amerikan üslerinde eğitim gören İsrail subayları Amerikan pasaportu taşımaktadırlar. Yine Pentagon'un emriyle Türkiye'den çok miktarda cephaneye yükleyen bir gemi İngiliz bayrağı çekerek İsrail'e varmış ve yükünü boşaltmıştır.

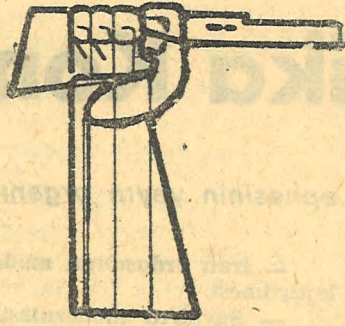
Sivas'ta Bağımsızlık haftası İşbirlikçilerin yüreğine korku saldı

Aydın Çubukçu
Aktan İnce

Sivas Devrimci Gençlik Derneği ve Sivas Devrim Ocağı'nın düzenlediği «BAĞIMSIZLIK HAFTASI», Amerikan emperyalistleri ve yerli ortaklarının yüreklerine korku saldı. Uzun zamandan beri Sivas'ta sürdürülen devrimci mücadelelerin her geçen gün biraz daha hızlanması, yeni boyutlara ulaşması karşısında işbirlikçiler çeşitli tertiplerle devrimcileri sindirme kampanyasına giriştiler. Bağımsızlık Haftasını engellemek için devrimci gençlerin evleri kerelerce arandı. Demir Yolları ve Çimento fabrikalarında çalışan devrimci işçilere baskılar yapıldı. Sivas Lisesinde okuyan devrimci öğrencileri yıldırabilmek için okul idaresi çabalara girişti. Bütün bunlarla yetinmeyen amerikalılar ve polis, Bağımsızlık Haftasının hazırlıkları sürdürülürken Sivas Devrimci Gençlik Derneği başkanı Erbey Türkoğlu ve diğer yöneticilerine çeşitli baskılarda bulundu. Bir yandan bütün şehir esnafı teker teker dolayarak «Bağımsızlık Haftası'nı yapmak isteyenlerin tehlikeli kimseler oldukları ve onlarla ilişkilerin kesmelerinin kendileri için iyi olacağı» belirtilirken bir yandan da SDGD yöneticileri, hergün diğer saat sorguya çekiliyordu. «Bağımsızlık Haftası süresince, komünizm propagandası yapılacağı», amerikanlar tarafından yoğun bir şekilde yayıldı, haftanın engellenmesine çalışıldı.

Bağımsızlık Haftası öncesi bu biçimlerde sürdürülen amerikancıların ve polisin baskısı, Ankara'da yirmi devrimci arkadaşımızın Sivas'a gelmesiyle iyice artmıştır. Hemen o gün polis, haftanın düzenlenmesinde bize büyük yardımlarda bulunan CHP merkez ilçe başkanının evini, «Hükümet aleyhinde yıkıcı faaliyetlerde bulunmak amacıyla patlayıcı madde ve silah depo etmek, gerekmesiyle aradı. Evde patlayıcı madde ve silaha benzer bir şey bulamayan polis, teksir makinası, teksir kâğıtları, afişler ve İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesinin çeşitli sayılarını el koydu. Böylece bizim propaganda imkânlarımız tamamen kısıtlanmış oluyordu. Çünkü, amerikancıların büyük baskısı yüzünden hiç bir matbaa bildirilerimizi basmaya yanaşmıyordu. Amerikalılarla ortak hareket eden polis, bizi tecrit etmek halktan ayırabilmek ve kitleye korku salmak için bir dizi oyun tezgâhlamaya girişti. İşbirlikçiler, halkta, çok tehlikeli bir iş yaptığımız havasını yarat-

mak için kaldığımız otelin önüne, çok sayıda ve sürekli sivil polis koyuyordu. Polisin bütün bu engelleyici çabalarına ve çok sıkı takibine rağmen Ankara'da basıp getirdiğimiz on bin bildiriye tüm Sivas'ta dağıtmamız çok etkili oldu. Sivas içindeki çalışmalarımızı sürdürürken bir yandan da ulaşımın elverişli olduğu çeşitli kazalar ve köylere giderek gerekli çalışmalara giriştik. Haftayı mutlaka engellemek isteyen AP, Komünizmle Mücadele Derneği Milliyetçi Öğretmenler Derneği ve polis yeni yeni tertiplere başvurdu. Bir keresinde TÖS'ten otele dönmekte

olan iki arkadaşımıza altı - yedi polis saldırdı. Bizim yetişmemiz üzerine polis, şaşırarak geriledi. Her men duruma hakim olup, civarda biriken beşyüz kişilik kalabalığa amacımızın ne olduğunu neden bağımsızlık haftası yaptığımızı bir bir anlattık. Kitlenin de bize katılmasıyla Bağımsız Türkiye diye bağrarak uzun süre gösteri yaptık. Böylece polisin düzenlediği oyunu çok güzel bir biçimde bozmuş oluyor ve polisin bizden iyice çekinir olmasını sağlıyorduk.

Beşbin işçinin çalıştığı, Demiryolları Vagon Tamir fabrikası yöneticilerinin (ki bunların çoğu Komünizmle Mücadele Derneği yöneticisidir) ve polisin her türlü önleyici tertibine rağmen sabah saat altıda fabrika önünde 4500 bildir dağıttık. Bildirilerin dağıtımını engelleyemeyen fabrika yöneticileri yirmibeş kadar yobazı üzerimize saldırdı. «Dinsizler, Allahsızlar», bağırarak ile saldıran yobazlar, işçilerin de bizi desteklemesiyle gereken dersi aldılar.

Bu tür oyunlarla bizi yıldırma-yacaklarını anlayan amerikancılar bu defa belediyeye baskı yaparak konferans salonunun verilmesini sudan bir gerçekçeyle engellediler. Bu arada, millici esnafın vitrinlerinde yer alan bağımsızlık haftası pankartları polis tarafından baskıyla toplatıldı. Diğer bütün salonların da aynı baskı yü-

zünden bize kapanması karşısında TÖS salonu Fakir Baykurt'un telgrafı ve devrimci Sivas öğretmenlerinin çabasıyla konferansa tahsis edildi.

Müslim Özbalkan'ın «Barış Gönüllüleri ve Kültür Emperyalizmi» konulu konferansı büyük ilgi gördü. Salon tamamen dolduğundan birçok kişi geri dönmek zorunda kalıyordu.

Konferansın başında Sivas Devrim Ocağı ve SDGD adına başkanlar emekli albay Kamber Rışvanoğlu ve öğrenci arkadaşımız Erbey Türkoğlu birer konuşma yaptılar.

K. Rışvanoğlu, «Sivas, devrimci bir kenttir. Kongrenin yapıldığı bir şehirdir. O kongre ki, milli kurtuluş mücadelesinin zaferi yolunda en önemli adımlardan biriydi. Şimdi de durum 1919'lardan farksızdır. Sivas yine düşmanın korktuğu şehirlerden biri olacaktır. Zafer yakındır.» dedi.

E. Türkoğlu ise, «Mücadelemiz Amerikalılarla tüm milliciler arasındadır. Bu mücadele tarafsız kalmak olmaz, her yurtsever yerini almalıdır.» dedi Amerikalıların ve ortaklarının Türkiye devrimcileri üzerindeki baskılarını anlattı.

İşçi, subay, öğretmen, esnaf kalabalığının coşkusuyla karşıladığı açış konuşmalarından sonra Müslim Özbalkan arkadaşımız, Barış Gönüllülerinin ıyüzünü belgelediği ile anlatarak, Barış gönüllüsü - Amerikan casusu gerçeğini ortaya koydu.

Konferans sırasında 50 - 60 kadar AP'li yobaz dışarıda toplanmıştı. Fakat büyük sayıda dinleyici topluluğunun sık sık tekrarladığı «Bağımsız Türkiye» sloganı gericiilerin yüreklerine korku salıyordu. Ve gericiler dağılıp gitmek zorunda kaldılar.

Sivas'ta devrimcilerin güçlenmeye başlaması CHP'ilerin, «Kahrolsun Amerika», «Bağımsızlık ve Demokrasi için İşçi - Köylü - Gençlik omuz omuza», temel slo-

ganlarının işlendiği bağımsızlık haftasının yürütülmesinde geniş ölçüde yardımcı olarak, genel merkezin bütün baskılarına rağmen devrimci bir tutum takınması, işbirlikçileri korkuttu. İşbirlikçiler, haftanın önlenmesi için sürdürdükler çabaları arttırdılar ve haf tanın engellenmesini sağladılar. TÖS'e yapılan baskılar sonucu, Haydar Tunçkanat'ın konferansı için salon vermekten vazgeçildi. Bütün çabamıza rağmen başka bir salon temin edemedik. Ayrıca kaldığımız otelin sahibi de bizi otele çıkardı ve her tarafa tenbih edildiğinden dolayı Sivas'ta kalcak bir yer bulamadık. Bu durum karşısında haftayı sürdürme olanağı kalmamıştı. Amerikalılar iste-diklerine kavuşmuşlar, haftayı engellemişlerdi. Gerici propagandada alabildiğine geliştirildi. Bu arada işbirlikçilerin devrimci hareketi zayıflatmak, devrimcileri sindirmek, tecrit etmek için giriştileri önemli bir provakasyon ortaya çıktı. Polisin «Sosyalist Gençler», imzasıyla yayınlayıp, posta ile bütün Sivas'a dağıttığı bir bildiride bugüne kadar Amerikalıların yaymaya çalıştıkları ne kadar iftira, tezvir varsa hepsi kabulleniyor. Dine ve aileye karşı olunduğu belirtiliyordu. Günlerdir camilerde devrimciler aleyhine sürdürülen gerici propaganda ya ek olarak bu tertibe de girişilmesi, çok iyi göstermektedir ki, işbirlikçiler şehirdeki millicilerin beraberliğini bozmak, onları tecrit etmek için bir yobaz ayaklanması gerçekleştirmeye çalışıyordu. Fakat dikkatli tutumumuz bu oyunu da boşa çıkardı.

Sivas'ta bağımsızlık haftası bu sefer engellendi.

TİP'in dağınık hali, yapılan baskıların yarattığı yılgınlık, organizasyon ve bilgi eksikliğinden doğan başarısızlık bizi yıldırma-yacaktır.

Şimdi hatalarımızı ve eksiklerimizi görerek nedenlerini tespit edip hızla düzeltme yönünde çalışacağız. Parti içinde dağınıklığın sebebi olan oportünizmi tamamen tasfiyeye yönelik ideolojik mücadeleye önem vererek daha güçlü ve dikkatli bir şekilde örgütlenmeye çalışacağız. Bir daha ki sefere daha güçlü, daha dikkatli, ve işbirlikçilerin her türlü tertibine hazır olarak yeni yeni bağımsızlık haftalarını başarıyla ulaştıracağız.

Korksun emperyalistler, korksun işbirlikçiler

Yaşasın halkımızın milli demokratik mücadelesi

Behzat Ay'ın

Gündoğusu

Çıktı

Deniz Yayınları F: 4 TL

Türkiye Mimarlar Odası Genel Kurulu toplandı

Mimarlar Odasının genel kurulu, 12. Şubat, 1970 tarihinde Eskişehirde başlamıştır. Bu Genel Kurul'un oldukça çekişmeli geçeceği bir gerçektir. Türkiye'nin sorunlarıyla yakından ilgilenmekte olan ve bu konularda oldukça etkili olan Mimarlar Odası'nın çeşitli meselelerle ilgili görüşlerini okurlarımıza sunuyoruz. Aşağıda okuyacağınız kısımlar, Mimarlar Odasının xv. Dönem Çalışma Raporundan alınmıştır.

Tüm ilerici güçler, Türk halkının kaderini değiştirmeye kadar geri kalmışlığı bir kader olarak kabullenmeyip, insan haysiyetine yaraşır bir düzen kuruncaya kadar savaşa devam edeceklerdir. Ve bu savaşın kazanılmasında Mimarlar Odasının mutlaka payı olacaktır. Mimarlarımızın çoğunluğu Türkiye'nin geri kalmışlıktan kurtulmasını öngörüyorlar ise, Oda bu anlayışla çizilen çizgide yürüyecektir.

Kişiler, sindirilebilir, yıpratılabilir, daha olmazsa öldürülebilirler. Ama örgütler devam eder. Düşünce öldürülemez.

«Bugüne kadar Planlı Kalkınma ilkesinin gerektirdiği Teknisyen-Politikacı bütünleşmesi yerine, teknisyen ile politikacı karşı karşıya bırakılmışlardır. Kalkınmayı sağlayacağı öne sürülen yatırım kararları, politik mülahazalarla verilmiş ve teknisyen karar verme mekanizmasında daima politikacının emrine girmiştir, bir bölüm bürokrat ise bu çalışmada kendilerini politikacı ile özdeşleştirmiş ve çalışmanın yönünü saptırmıştır.

Bugün için mimarlığımız tutarlılığını yitirmiş, çağdaşına düşmüş, eğitim yöntemlerinin geçerliliği kalmamıştır. Bu durumda mimarlığın oturması gereken temellerin ve mimarlık mesleğinin yeniden tanımlanması gereklidir. Mimarlığın günün ve geleceğinin yorumu ekonomik ve toplumsal temellerden gelen verilere göre olmalıdır. Verileri yorumlarken temelleri etkileyen güçleri gerçekçi olarak bilmek zorundayız.

ÖZEL YÜKSEK OKULLAR

Odamızın bu konudaki tutumunu ve eylemini biliyorsunuz. Özel Yüksek Okulları n. «Türk Milli Eğitimi» ni nasıl yozlaştırmakta olduğu artık açığa çıkmıştır.

Ancak, bir kez daha tekrar ederiz ki, Anayasa mahkemesi'nin kararı ne olursa olsun, Özel Okulların Türkiye'de yeri olmadığına inanıyoruz.

Gene Anayasanın tanıdığı hak-

larla, bu okulların kapatılması için mücadeleye devam edeceğiz.

Bu arada görüşümüzü tekrar edelim. Oda, öğrencilere değil, Özel Yüksek Okullara karşıdır. Özel okul öğrencileri de artık bunu bilmektedirler.

Raporun bundan sonraki bölümlerinde odanın kendi özel meseleleri ile ilişkin görüşleri açıklanmakta ve bunlar hakkında belgeler verilmektedir.

SONUÇ

Türkiye, bugün halkımızın uyanması ve haklarına sahip çıkmağa başlamasının yarattığı bir kaynaşma ortamı içindedir. İnsan haysiyetine yaraşır bir düzen kurulmadığı için, hürriyet, demokrasi gibi kavramlar sarsıntı geçirmekte, gerçekliklerini yitirmekteyiz. Gerçekten demokratik bir düzenin koşulları tartışılmakta, sadece varlıklı kişiler için söz konusu olan hürriyetlerin yoksul halkımız için ne anlam taşıdığı sorulmaktadır. Üst yapı kurumlarında (demokrasi mi dikta mı?) konusu eleştirilmekte, dir. Demokrasiden ümit kesilmesi, ne yol açanların sebep olduğu bu tartışma gereksizdir. Sorunun çok farklı bir düzeyde ele alınması, sınıflar arasındaki üretim ilişkilerine inilmesi zorunludur.

Davalara sahip çıkanlar, örgütlü olarak Türkiye'nin çıkış yollarını aramaktadırlar. İlerici güçler, Anayasanın verdiği direnme hakkını kullanmaktadırlar. Öte yandan, sömürü düzeninin sürdürülmesini kendi varlıkları için zorunlu görenler, bu uyanışı geciktirmeye çalışmaktadırlar. Geri kalmış bir ülkede oynanan bu oyunların arkasında yeni sömürgeçiliğin bulunduğu açık ortadadır. Ekonomik bağımsızlığa kavuşmadıkça ülkemizin geri kalmışlıktan kurtulamayacağı kesin olarak anlaşılmıştır.

Bu durumda Türkiye'nin geleceğinin plânlanmasında rolü bulunacak kurumlara büyük sorumluluklar düşmektedir. Öğrenciler, öğretmenler, işçiler, hukuk kurumları, meslek kuruluşları, Devlet memurları düzene karşı çıkmaktadırlar. Buna karşılık varlıklı sınıflar tamamen ekonomik nedenlere bağlı olan bu uyanışı, dini hislerle oynamak suretiyle durdurmak istiyorlar. Ezileni, ezilene kıldırıyorlar.

Odanın neden kamu yararını ön gören bir eylem içinde olması gerektiğine, bu olayları gördükten sonra kesin olarak tekrar inanıyoruz.

Mimarlar Odası kurulduğundan bu yana, on beş yıldır topluma hizmeti öngörmektedir. Çalışma ve eylemleri ile bunu ispatlamıştır. O nun içindir ki bugün Mimarlar Odası kamu oyunun güvenine sahiptir.

Genel yerleşme plânlamasını Mimarlar Odası savunmuştur.

Arsa Ofisi - Konut - Gecekondu sorunlarına sahip çıkmıştır.

Sanayileşmeye bağlı olmayan hızla şehirleşmenin çözülmesi gereken konularını Oda ortaya koymuştur.

Teknikerlerin haklarını Oda savunmuş, ihtisas ayırımının gereğini ispatlamıştır.

Özel Okullara karşı çıkmıştır. Boğaz Köprüsü'nün, niçin gerekli olduğu bilimsel şekilde söylenmiştir.

Kıyılarımızın özel mülkiyete konu olamayacağı savunulmuştur.

Şimdi de Kent Topraklarının kamulaştırılması istenmektedir.

Odanın geçmişi ile öğrenmek ve sizlerin bu eserinden söz açmakla biz Yönetim Kurulu olarak ne kazanırız? Odanın bu duruma gelmesindeki katkımız ölçüsünde öğrenme hakkımız elbette vardır. Ancak, bizi mutlu kılan, kişisel katkıları-

mız ötesinde Mimarlar Odasının, Türkiye'nin mutlu geleceğinin hazırlanmasında mutlaka rolü olacağına inanmanın, halkımızca ve ilerici güçlerce, güvenle söylenmekte oluşudur.

Sayın Üyelerimiz, Görevimizi tamamlamak üzere olduğumuz şu saatlerde, çalışmamızla ilgili eleştirilerinizi bekliyoruz. Tartışmalarımızı bütün açıklığı ile yapacak, eleştirilerle birlikte sorunlarımızla ilgili çözüm teklifleri bekleyeceğiz.

Aksi söylenemeyecek olan şudur: Mimarlar Odası geleceğin mutlu Türkiye'sinin yaratılması, halkın insanca yaşayabileceği bir düzene kavuşturulması amacı ile görevini yapmaya devam edecek, uyanışı hızlandırmak için gücünü ortaya koyacak, ilerici örgütlerle birlikte eyleme katılacaktır.

İnsanların ümitle parlamaya başlayan gözlerine yeni perdeler indirilmesine izin verilmeyecektir.

Bu inançta sahip insanlar olarak mutluyuz. Bütün insanların bir arada mutluluğu için görev yaptık. Görevi kuşaktan kuşağa devrederken, Odamızı üzerinde bulunduğu ileri çizgide, toplum hizmetinde, güçlü bir örgüt olarak tutacağız. Sevgi ve Saygılarımızla,

PROLETER DEVRİMCİ

AYDINLIK

sosyalist dergi

2 — 16. SAYI ÇIKTI
(96 Sayfa)

Proleter devrimci birlik için, ilkesiz birlik cephesini açığa çıkartalım

- HİKMET KIVILCIMLI : Sayın İ.İ. Paşaya Açık Mektup
- HALİL BERKTAY : Proleter Devrimci Çizgi ve Bazı Yanlış Eğilimler
- KIZIL BAYRAK : İnsanla Silâh Arasındaki İlişkide Önde Gelen İnsandır.

DİSK'e İşçi sınıfının devrimci

Geçtiğimiz hafta Çınar Otel Salonu, Sendikacılık hareketinde iki önemli olaya sahne oldu. Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'na bağlı Lasik - İş'in ve DİSK'in Genel Kurul'ları bu salonda toplandılar.

Her iki kongrede, «devrimci» sendikacılığımızın geleceğine ışık tutan birer toplantı idiler.

Lastik - İş Kongresinde DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler'in yaptığı konuşma, gene bu kongrede TÜRK SOLU yazı Kurulu üyesine ve TİP Sarıyer İlçe başkanına yaptıkları saldırı, DİSK çalışma raporunda dile getirilen görüşler, gelişmenin ne yolda olacağını belli etmektedir.

Proleter devrimcileri, devrimci sendikacılık ve DİSK konusunda ki görüşlerini defalarca açıklamışlardır. Sendikacılık hareketimizde ileri bir adım teşkil eden DİSK'in devrimci mücadelemize yararlı bir örgüt haline gelebilmesinin şartlarını sosyalizmin bilimine dayanarak ileri sürmüşler ve uyarılarda bulunmaya çalışmışlardır. Ancak görülmektedir ki, DİSK içindeki gelişmenin yönü olumlu değil, olumsuzdur.

Bu durumda, DİSK'in yöneticisi olan sendikacı arkadaşları bir kez daha uyarmak görevimizdir.

Emperyalizm ve ona bağlı sınıflar işçi sınıfının devrimci mücadelesini engellemek amacıyla şu yollara başvururlar: örgütlenmelerini, bilinçlenmelerini ve politik mücadeleye girmelerini önlemek.

Başlangıçta pek kaba metodlarla yürütülen bu engelleme hareketi tarihi gelişimin zorlamaları karşısında incilir ve daha güler yüzlü metodlara dönerler. Ancak bu güler yüzlü metodların kullanılması, kaba metodların terk edilmiş olması anlamına gelmez. Çok defa her ikisi de birarada bulunurlar.

Tarihimizde de bu metodları yakından izlemek kabildir. Hakim sınıflar 1946 yıllarına kadar işçi sınıfının ekonomik örgütlenmesini dahi engellemiş, örgütlü bir güç olarak işgücünü daha iyi fiatla satma mücadelesine fırsat vermemiştir. Bu kaba metod, 1946 yılında değişmiş, ancak işçi sınıfının örgütlenme özgürlüğünü elde eder etmez, devrimci nitelikte legal siyasi ve sendikalar örgütlenmeye gitmesi, hakim sınıfların engellemeyi daha ince metodlarla sürdürmesi gereğini doğurmuştur. Emperyalizmle flört eden iktidar, devrimci sendikaları kapatırken, kendi kontrolünde yeni sendikalar kurdurmadan da geri kalmamıştır.

Demek ki, emperyalizm ve işbirlikçilerinin birinci mertebeden inceleme metodu, işçi sınıfının örgütlenmesine mücadele etmek ancak bu örgütlenmeyi kendi kontrolüne almaktır. Nitekim Türk - İş de böyle doğmuştur.

İşçi sınıfının bilinçlenmesini önlemek uğrunda, kullanılan en kaba metod, proletaryanın devrimci ideolojisinin yayılmasını önlemek amacıyla bu ideolojinin öğretilmesini savunulmasını ve yayılmasını yasaklamaktır. Ancak Tarihi etkenlerle bu yasağı sürdürmek kabil olmazsa, işçi sınıfı adına sahte ideolojiler sürülür piyasaya. Nitekim ülkemizde 1960 hareketi ile gelen sınırlı demokratik ortam, proletaryanın ideolojisinin öğrenilmesi ve öğretilmesini serbest kılınca, sahte ideolojiler alabildiğine ortaya atılmıştır.

İşçi sınıfının ekonomik mücadelesinin politik mücadeleye dönüşmesini önlemek için ise hem örgütlenmede, hem de bilinçlenmede kullanılan kaba ve ince metodlar, alabildiğine çoktur. Proleter devrimcileri işçi sınıfının devrimci hareketinde ortaya çıkan bu engelleme biçimlerinin her türüne karşı TİP içinde amansız bir mücadele vermişlerdir. Ancak bu mücadelenin yalnızca TİP içinde kalacağı düşünülemez. Proletaryanın her türlü örgütlenmesinde mücadele yürütmek, yanlış eğilimleri ortadan kaldırmak gerekmektedir. Bu bakımdan sendikalar siyasi örgütlerden sonra ikinci derecede önem taşırlar.

DİSK, emperyalizmin kontrolü altındaki sarı sendikacılığa karşı bir tepki olarak doğmuştur. Bu bakımdan sendikacılığımızda ileri bir noktayı teşkil eder. Ancak bu örgüt, gerek örgütlenme açısından, gerek ideolojik açıdan, gerekse politik açıdan emperyalizm ve işbirlikçilerinin işçi sınıfına karşı ullaadığı engelleme metodlarının en incelerine araç olma tehlikesi ile karşı karşıyadır.

Bu tehlikeler DİSK genel başkanı Kemal Türkler'in Lastik - İş Sendikası kongresinde yaptığı konuşmada ve DİSK üçüncü genel kurulu raporunda açıkça görülmektedir. Kemal Türkler konuşmasının bir bölümünde şu sözleri dile getirmiştir:

«Öğretim üyeleri bilimsel sosyalizmden söz ediyorlar. Yani Marx'ın Engels'in Sosyalizmden Marx'ın sosyalizminin bizim bildiğimiz kadarıyla üç temel ilkesi vardır. Bunların birincisi proletarya diktatörlüğüdür. Biz proletarya dik-

tatörlüğüne karşıyız, arkadaşlar! Çünkü sosyalizme açık, bize seçimle iktidara gelme olanağını veren bir anayasamız vardır. Amma şartlar değişse de yine diktatörlüğe karşı olacağız. Mutlaka demokratik yoldan iktidara geleceğiz. İşçi sınıfı diktatörlüğüne iktidara geldikten sonra da karşı olacağız. Bizim prensibimiz demokrasidir. Proletaryaya karşı demokrasi, diğer sınıflara karşı diktatörlük, teranelerine kanmayoruz Dünyada örnekleri vardır. İşçi sınıfı adına bir gurup, işçi sınıfının kendisine karşı diktatörlük altında inlemektedir. İşçi sınıfı adına bir gurubun diktatörlüğünü istemiyoruz. Bizi refaha kavuştursa da istemiyoruz. İki odalı evlerimizde oturmaya razıyız amma diktatörlüğe karşıyız.»

Kemal Türkler bu sözleri ile bilimsel sosyalizmi reddetmekte bugün için söz konusu olmayan ileri bir aşamayı öne sürerek, emperyalizmin empoze ettiği bugünkü gerici parlamentarizmin savunuculuğunu yapmaktadır. Proleter ya diktatörlüğünün savunulması, içinde bulunduğumuz sınırlı demokratik ortamda kanunlarla yasaklanmıştır. Kanunen savunulması yacak bir fikre saldırarak bilimsel sosyalizmin ilkelerini reddetmek, dürüstlikle bağdaştırılamaz. Bu metod devrimcilerin değil, emperyalizmin ajanlarının metodları olabilir. Nitekim Türk - İş yöneticilerinin aynı ağızla konuşarak, proletaryanın devrimci ideolojisini reddettikleri çok görülmüştür. Geçen sayımızda Ezel İnanç'ın belirttiği gibi «devrimci bir sendika, gerici ideolojilere karşı amansız bir mücadeleye girmek zorundadır. Gerici ideolojilerle savaş, işçi sınıfının ideolojisini, yani, proletarya sosyalizmini yaymak sendikaların başlıca ödevlerinden biridir.» Kemal Türkler, konuşmasıyla bu ödevi sırt çevirmekte, hatta emperyalizmin empoze ettiği anti-komünizm silahına sarılarak bugünkü gerici parlamentarizmi savunmaktadır. Aynı görüşler DİSK raporunun 91 - 92 inci sayfasında da dile getirilmiştir: «Ancak son seçimlerin bu kadar sağa kayan bir parlamentoyu oluşturması ve solun milletvekili çıkarması açısından yenilgiye uğraması ne bizi demokratik düzene (altınız biz çizdik. T. S) olan inancımızdan caydırmış ne de sosyalizm için mücadele vermekten alakoyuştur.»

Sendikacıların uğrunda mücadele ettikleri «sosyalizm» den ne anladıklarına da göz atmakta fayda vardır. Aynı raporun 100. sayfa-

sında «bilindiği gibi sosyalizm emekçilerin kurduğu bir düzendir, emekçilerin yönettiği bir düzendir. emekçilerin ideolojisidir, emekçilerin dünya görüşüdür, emekçilerin ekonomik teorileridir. emekçilerin ahlak anlayışıdır.» demektir. (siyahlar bizim T.S.) Buradaki «emekçi» sözcüğü işçi sınıfı yerine kullanılmış değildir. Raporun diğer bölümlerinden de anlaşılacağı gibi (örneğin işçi sınıfının demokratik öncülüğü etrafında bütün emekçi sınıf ve tabakaların yürüteceği mücadele...» sayfa 98) emekçi sözcüğü proletarya yanında yarı proleter unsurları ve küçük burjuvaziye de kapsamaktadır. Sosyalizmi küçük burjuvazinin de düzeni olarak gören, sosyalist ideolojiyi yalnız işçi sınıfının değil, küçük burjuvazinin de ideolojisi olarak kabul eden görüş, küçük burjuva sosyalizmidir.

Sendikacı arkadaşların düştüğü diğer bir yanlış, kendiliğinden gelmeciliğe kapılmak ve bu görüşün ideolojisi olan ekonomizmi benimsemektir.

Kemal Türkler'in konuşmasının da şöyle dile gelmektedir:

«İşçi sınıfına bilinç dışarıdan verilmemiş. İşçi sınıfına bilinç dışarıdan verilmez, dışarıdan kendine gelmez. Türk Demir Döküm işçilerine fabrikayı işgal etmelerini bu aydınlar mı öğretti? Derby işçisine işgal yapmalarını kim söyledi? Fransa'daki olaylara, üniversite hareketlerine bakarak kendileri akıl ettiler. Ben bilimsel sendikacılık uyguluyorum. Ne demek istediğimi öğretim üyeleri daha iyi anlar. İşçinin tansiyonuna bakıyorum. Yanlış bir yola girdiği zaman engel oluyorum Diğer zamanlarda ise işçileri serbest bırakıyorum. Eğer her hangi bir fabrikada birtakım tertiplerle toplu sözleşme yetkisi sarı sendikaya verilirse, ben aradan çekiliyorum. İşçiler kendi meselelerini iş verenle kendi aralarında hallediyorlar. Demir Döküm işçileri fabrikalarını işgal ettilerse bana ne? Onlara işgal yapmalarını ben mi söyledim? Bu memleketin zaptiyesi ben miyim.»

Kemal Türkler, bu sözleriyle proletaryanın devrimci ideolojisini önemli ilkelerinden ve mücadeleye yöntemlerinden birini, siyasi mücadeleyi işçi sınıfına dışarıdan verileceğini ilke ve yöntemini reddetmektedir.

Bu yönetim reddetmek, işçi sınıfının mücadelesini ekonomik mücadele ile sınırlamaktadır. İşçi kendiliğinden ancak ekonomik bi-

İşçi ideolojisini hakim kılalım

ince ulaşır. Politik bilinç işçi sınıfına dışarıdan götürülür, ve bu iş, yani işçi sınıfını bilinçlendirme işi, proleter devrimcilerinin örgütlü çabası gerektirir. Bu konuda Lenin şöyle der:

„Modern sosyalizmin ilk se-
illenmesi bu zümre üyelerinin
(burjuva aydınlar zümresi - TS)
birey olarak kafalarında olmuştur
ve onlar bunu, entelektüel bakım-
dan daha gelişmiş olan proleterle-
re iletmislerdir ve bu proleterler
de modern sosyalizmi, şartların
mümkün kıldığı yerlerde, proleter
sınıf mücadelesine sokmuşlardır.
Demek ki, sosyalist bilinç, prole-
ter sınıf mücadelesine dışarıdan
ithal edilmiş bir şeydir.” (Ne yap-
malı?)

Aynı kendiliğinden gelmeciliğe
boyun eğiş, DİSK raporunun 101.
sayfasında kendini göstermekte-
dir.

„Emperyalizmle ortaklık kuran
kapitalistlere karşı yer yer müca-
dele veren, grev yapan, işgal ya-
pan, yürüyüş yapan protestoda
bulunan, ücreti için hakları için
gövsünü kursunlara siper edenler
yalnız toprak reformu için ölme-
mişlerdir. Bunlar sosyalizmin ku-
rulum sömürülenleri sömürüden
kurtaracak düzen için canlarını
vermişlerdir. Cop yemişler neza-
rete atılmışlar hapisyanede çile
çekmişlerdir.

„İşçi sınıfının demokratik öncü-
lüğü etrafında toplanacak öteki
emekçi sınıf ve tabakalarla birlik-
te sosyalizmi kurmak için politik
mücadele vermişlerdir.” (Siyahlar
bizim T.S.)

İşçilerin ücret zammı almak
çalışma ve hayat şartlarını daha
ivive yöneltmek için tek tek iş-
birlikçi patrona karşı verdikleri
mücadele, politik mücadele değil-
dir. Bu ekonomik mücadeledir. İ-
şçilerin mücadelesi, ancak bütün
ülkenin işçi sınıfının başta gelen
temsilcilerinin tek bir sınıf olarak
kendilerinin bilincine vardıkları
ve tek tek patronlara karşı değil
de tümüyle kapitalist sınıfa ve o
sınıfı destekleyen hükümete karşı
yönelmiş bir mücadeleye giriştik-
leri zaman sınıf mücadelesi haline
gelir.” (Lenin - Önemli Gö-
rev TÜRK SOLU Sayı 113)

Bu gerçeği unutarak Derby, De-
mir Döküm mücadelelerini politik
mücadele olarak kabul etmek, ken-
diliğinden gelmeciliğin en kabası-
na düşme olur. İşçi sınıfımızın
son senelerdeki sert mücadeleleri
henüz politik mücadele düzeyine
ulaşmış hareketler değildir. Bun-
lar kendiliğinden gelme ve devrim-
ci bir örgütün müdahalesi olma-
dığı sürece daha fazla ileri gitme.

si imkânı olmayan hareketlerdir.
Önemli görev, bu kendiliğinden
gelme hareketleri politik mü-
cadele düzeyine ulaştırma „sınıf
mücadelesi, aşamasına yükset-
mektir.

Ancak önemimizdeki görev konu-
sunda sendikacı arkadaşların o-
lumlu bir tavır takındıkları söy-
lenemez. İşçilerin tek tek fabrika-
larda yürüttükleri sert mücadele-
lerde bu olumsuz tavır, kendini,
işçiler ile proleter devrimci genç-
lerin temasını önleme çabası, iş-
çilerde gençlere karşı bir güven-
sizlik yaratma çabası olarak ken-
dini göstermiştir. Hatta bu çaba-
lar zaman zaman anti komünizm
propagandası şekline de bürün-
müştür.

„Kemal Türkler, Las-
tik - İşte ki konuşmasında bu ca-
balari açıkça itiraf etmektedir. Ke-
mal Türkler konuşmasının bir ye-
rinde,

„Geçen gün Rıza Kuas'la konu-
şan bazı demokratik devrimci
(Proleter devrimci, demek isti-
yor) gençler bana posta koydu-
lar. Biz senle konuşuyoruz amma
asıl temasımız işçilerdir, dediler.
Ben onun tedbirini iki senedir al-
dım. Daha geçenlerde Ege Sana-
yiinde işçiler tarafından sopayla
koşalandılar (Bu husus doğru de-
ğildir) Bu demokratik devrimciler
sosyalizme giden yolumuzda sivri
bir uc halini almışlardır demistir.
Proleter devrimcilerinin işçiler
ile doğrudan bağ kurmanın bir aracı
olarak görür. Ancak bu, sendika-
ların tek araç olduğu anlamına
gelmez. Tek araç olmaması onları
işçi sınıfı ile doğrudan bağ kur-
mağa iter. Hele sendikalar devrim-
ci yönetimlerde deşillerse doğru-
dan bağ kurma daha çok önem
kazanır.

Proleter devrimcilerinin işçiler
ile doğrudan bağ kurmalarının ön-
lenebileceğini sanmak ham bir
hayaldir.

Bu görüşün bir başka yansıması
ise DİSK raporunda şöyle dile ge-
tirilmiştir:

„Bu görüşlerin savunucuları ola-
rak TİP içinde daima işçi sınıfının
en bilincilerinin temsilcileri sıfa-
tı ile parti yönetiminde söz ve
karar sahibi olmakta devam ede-
ceğiz.”

Sendikacı arkadaşlar kendileri-
ni işçi sınıfının „en bilinçlileri o-
larak görmekte oldukça fazla ha-
ta ediyorlar. Proletaryanın dev-
rimci ideolojisi yerine küçük bur-
juva ideolojisini benimsemiş olan-
lar, işçi sınıfının en bilinçli un-
surları „sendikacılar, değildir.
Sendikacılar içinden gerçekten bi-

linçli ve devrimci kişiler çıkabi-
lir. Ancak bu, genel kaide olarak
sendikacıların en bilinçli unsur-
lar olduğu yanlışının kabulüne
bizi götüremez. İşçi sınıfının en

biçimli unsurları kendini önce
sendikacı değil, devrimci sayar a-
ralarında kurulan bağ, sendikacı
olmaktan değil, devrimci olmak-
tan doğar. Görüşlerini sendikacı-
lar olarak değil, devrimciler ola-
rak açıklarlar. İşçi sınıfının en bi-
linçli unsurları sosyalizmin bili-
mini partili olarak çalışırlar. İşçi
sınıfının en bilinçli unsurları sos-
yalizmin bilimini kendine klavuz
edinmiş, bu klavuzun ışığında mü-
cadele eden işçilerdir. Ve böyle
unsurların profesyonel sendikacı
olmamış işçiler arasından çıkma-
sı daha doğaldır. Bu bakımdan
sendikacı arkadaşların „en bilinç-
li olma, imtiyazını tekeline al-
maları „emperyalizmle ortaklık
kuran kapitalistlere karşı yer yer
mücadele veren, grev yapan, işgal
yapan, yürüyüş yapan, protestoda
bulunan, ücreti için, hakları için
gövsünü kursunlara siper eden -
(DİSK Raporu sayfa 101) işçilere
haksızlıktır.

DİSK kongresi bir gerçeği daha
ortaya koymuştur. Sendikacı ar-
kadaşlar, işçi sınıfının içinde bu-
lunduğu durumun pek farkında
değillerdir. Raporlarında işçi sınıfı
nı bilinçlendirmede önemli başarı-
lar kazandıkları ifade edilmekte-
dir. Ama gerçek şudur ki, işçi sı-
nıfımızın bütün kitleleri henüz em-
peryalizmin kontrolündeki sendi-
kacılar. Ve gene büyük kitlesi
AP ye oy vermektedir. Bu böyle
olduğu halde raporda yol gösteri-
ci herhangi bir öneri yer almış de-
ğildir. Önemimizdeki dönemde
DİSK'in çalışmalarına ışık tuta-
cak mücadele yöntemlerinden
bahis yoktur. Kendiliğinden gel-
meciliğe olan inanç burada da
açığa vurulmuş ve hedefler koy-
ma yerine geçmişin muhasebesi
yapılmakla yetinilmiştir.

Çınar Otelinde yapılmakta olan
DİSK kongresi pek ilgi görmemiş-
tir. İşçi semtlerinden uzak lüks bir
otelde yapılan kongrenin ilgi ile
izlenmesi beklenemezdi. Kongre-
de yapılan konuşmalar, özellikle
misafir olarak davet edilen konu-
şmacılar Kemal Türkler'e ve DİSK
raporuna paralel konuşmalar yap-
tılar. Bu arada çıkan en tutarlı
ses, Basın - İş delegesi Bekir Çift-
çi'den geldi.

Bekir Çiftçi „Salonun şehirden
çok uzak bir semtte, lüks bir otel-
de tutulması hatalıdır. DİSK, dev-
rimci bir örgüt olarak, kongresini
şehirde bir işçi muhitinde yap-

malı, işçilerin çalışmaları izleme-
sine imkân vermeliydi. Tam aksi-
ne, emperyalistlerin „işbirlikçile-
rin çalıştıkları bir salonun tutul-
ması, devrimciliğimizle bağdaş-
maz.

Türkiye, bünyesinde feodal ka-
lınları, kapitalizm öncesi üretim
ilişkilerini, emperyalizme bağlı ka-
pitalizmi barındıran geri bırakıl-
mış bir ülkedir. Böyle bir ülkede,
baş düşmanımız emperyalizmdir.
Emperyalizmi yurdumuzdan ko-
vabilmek için işçi sınıfı, Köylü-
lerle, emperyalizmle çıkar ilişkisi
olmayan tüm millî güçlerle işbir-
liği yapacak, kurulacak millî cep-
heye öncülük edecektir.

Bu konuda, burjuva kuyrukçu-
luğa kuşkuluları yersizdir. Öncülük
bir pazarlık konusu değil bir güç
meselesidir. Güçlü ve örgütlü o-
lan işçi sınıfı, strateji iyi sapta-
nırsa, öncülüğü kimseye kaptır-
mayacaktır.

Sendikacılar, yavaş yavaş doğ-
ru çizgiye gelmektedirler. Eyle-
min faşizmi getirmediği, işgal o-
layları ile görülmüştür. Zaten fa-
şizm, sanıldığı gibi üniforma ile
kırbacı gelmez. Bugünkü parla-
menter düzenin, aslında faşizm-
den ne farkı vardır?

Sendikacılar, artık işçi - Köylü
ittifakından, öğretmenlerle, ay-
dınlarla, gençlikle güçbirliğinden,
„müttehid cephe”den söz etmek-
tedirler. Bunlar ileri adımlardır.

Ama isim doğru konulmalı,
doğru strateji saptanmalıdır. Köy-
lülerin, öğretmenlerin, demokra-
tik hakları için savaştan tüm züm-
relerin yanında, işçilerin kitle ha-
linde eyleme katılması sağlanma-
lıdır. dedi.

Kemal Türkler, bu konuşma ü-
zerine proleter devrimcilerine ye-
niden uzun uzun çattı. Ancak kon-
federasyonun en güçlü üyelerin-
den Lastik - İş'in kongrece kabul
edilen raporunda proleter devrim-
ci ideoloji savunuluyor ve millî de-
mokratik devrim, önemimizdeki a-
mada tek devrimci yol olarak ilan
ediliyordu.

DİSK işçi sınıfımızın sendikal
mücadelesinde ileri bir adımdır.
Onu devrimci bir kimliğe ulaştır-
mak için el birliği ile mücadele e-
delim.

İşçi sınıfının devrimci ideolojisi
ile bağdaşmayan gerici düşünceler
yok edelim.

İşçisınıfımız ın bilinçlenmesinde
ve örgütlenmesinde DİSK'i dev-
rimci bir silah haline getirelim.

Yaşasın işçi sınıfının devrim-
ci ideolojisi

Yaşasın işçi sınıfının önderli-
ğinde halkımızın millî demokra-
tik devrimi.

«devrimci Ankara Liselileri olarak, proleter devrimci hareket, ayrılan görüşler ve üzerinde birleşilecek ilkeler konusundaki görüşlerimiz»

Ülkemizde Amerikan emperyalizmi ve yerli ortaklarına karşı verilen millî kurtuluş mücadelesinin en ön safında yer alan proleter devrimcilerinin arasındaki görüş ayrılıklarını dikkatle izlemek, ayrılan görüşleri kavramaya çalışmak ve tartışmalara katılarak, üzerinde birleşilecek doğru ilkeler varmak devrimci görevimizdir. Politik bilincimizin gelişip, sağlamlaşması ancak böyle mümkün olabilir.

Görüş ayrılıklarını çözüme bağlamak için ilkemiz aktif ideolojik mücadeledir. Bu mücadeleyi bırakıp çelişkiyi uzlaştırmaz çelişki haline getirmek, meseleyi yığıt devrim savaşçılarına, ikinci millî kurtuluş mücadelemizin sehitlerine saygısızlık halinde koymak, ayrılan politik çizgilerden birinin ya da ötekini devrimci hareketten tasfiyesini gerekli olarak göstermek hem genel olarak proleter devrimci bir davranış tarzı değildir, hem de özel olarak bizim böylesine bir tavır takınmaya hakkımız yoktur. Aramızda beliren, birbirimize karşı veya iki görüşü temsil eden politik mihraklara yöneltilen bu tür suçlama eğilimlerini, kesinlikle gidermeliyiz.

Meselenin, Mao Zedung'un deyimleriyle bir «halk içindeki çelişki» olduğunu gözden geçirerek, emperyalizm ve işbirlikçilerine karşı uygulanan metodları, birbirimize karşı uygulamak; ideolojik mücadeleden kaçmak, kendi politik bilinç düzeyinin geriliğini ve görüşlerinin yanlışlığını bir takım keskin yollarla örtbas etmeye kalkışmaktır. Proleter devrimcileri aktif ideolojik mücadele ve doğru devrimci eylemle, bütün bu yanlış görüşleri ve eğilimleri mutlaka yok edeceklerdir.

Görüşlerin ayrıldığı noktalar hakkında düşüncelerimiz şunlardır:

Proletaryanın devrimde öncülüğün objektif ve subjektif şartlarına tam olarak sahip olmadığı görüşünden, devrimde öncülüğün küçük burjuvaziye verildiği sonucu çıkarılmaz. (Kastedilen Millî Demokratik Devrimdir.) Şunu belirtmek gerekir ki ülkemizde işçi sınıfının varlığı ve proleter devrimci mücadele için gerekli objektif şartların varlığı başka. Bugün işçi sınıfımızın uyanık kesimlerinin verdiği, iktisadi demokratik haklar için mücadeleye ya da proleter devrimcilerinin bütün devrimci eylemlerde en ön safta bulunduğu bakarak işçi sınıfının öncü olduğunu iddia et-

mek; işçi sınıfının öncülük için gerekli subjektif şartlarını (politik bilinç ve örgütlenme düzeyini) sağlama mücadelesine yan çizmek tir. Millî Demokratik Devrimde öncülüğün küçük burjuvaziye verildiği iddiası, işçi sınıfı öncü olamaz devrimde küçük burjuvazinin öncülük edebileceği, millî demokratik programı sonuna kadar yalpalamadan uygulayabileceği şeklinde bir dizi yanlış ihtiva etmektedir.

Bu Millî Demokratik Devrimin proletaryanın öncülüğünde, işçi-köylü temel ittifakı çevresinde tüm millî sınıfların devrimci gübirliliğiyle gerçekleşen bir proleter devrim olduğu hakkındaki bilimsel sosyalist görüşü, küçük burjuvazinin sınıfsal niteliğini ıslahı ve sahibini yaralayan bir silahtır.

Millî Demokratik Devrim ancak proletaryanın öncülüğünde gerçekleştirilir ve kalıcı zaferlere ulaşabilir ve sosyalist devrime dönüşebilir. Küçük burjuvazinin öncülüğünde atılan adımları bu yüzden dikkle «devrim», kavramından ayırmak ve «millî demokratik hareket» olarak nitelendirmek gerekir.

Bu konuda söylenebilecek son bir söz: Objektif şartların tam olarak gerçekleşmemiş olması proleter devrimci çizgiyi etkileyen esas faktör değildir. Esas faktör işçi sınıfının subjektif şartları (bilinç ve örgütlenme düzeyi) dir. Önümüzdeki görev işçi sınıfının Millî Demokratik Devrimde öncülüğünün subjektif şartlarını sağlamamak için mücadeledir. Bu mücadele başarıya ulaştığı anda, öncülüğün objektif şartlarının da bir noktada gerçekleştiğini anlayacağız. Bunu pratik gösterecektir.

Devrimci mücadele için devrimci bir parti gereklidir. Bu parti bilimsel sosyalizmin teorik, ideolojik, örgütsel ve stratejik-taktik ilkelerine göre kurulmuş bir partidir. Bu açıdan sınıfsal bileşimini, örgütlenme biçimini ve bilimsel sosyalizmin özörgüt ilkelerine aykırılığını göz önünde tutmadan proleter devrimcilerinin yönetime gelmeleriyle TİP'in işçi sınıfının öz örgütü, öncü partisi olma yoluna gireceği görüşü hatalıdır. TİP yapısı itibarıyla Millî Demokratik Devrimde öncülük edecek ve devrimi gerçekleştirecek mücadele biçimine uygun bir örgüt olamaz. Bu, yanlış olarak görüldüğü ve gösterilmek istendiği gibi TİP içindeki devrimci mücadeleden vazgeçmek değildir. TİP içinde oportünizme karşı verilen proleter devrimci mücadelenin he-

defi TİP i halkımızın uyanışına önemli katkılarda bulunan Millî Demokratik yönde mücadele eden bir parti durumuna getirmektedir.

Millî Demokratik Devrim aşamasında tek bir doğru politika vardır: Millî cephe politikası. Devrimci sınıfların ittifakını sağlamaya yönelik millî cephe politikası, aynı zamanda işçi sınıfının örgütlenmesinin ve öncülüğünün sağlanmasının politikasıdır. Bu bakımdan proletaryanın öncülüğü için çalışmakla, millî cephenin kuruluşu için çalışmak, millî cephe politikasının içindedir. Birbirinden ayrı ve birbirine aykırı iki görev değildir. Millî cepheye mütefikimiz olan sınıflara karşı uygulayacağımız ilke «hem dostluk, hem mücadele, ilkesidir. Yalnız bu mücadele, emperyalizm ve işbirlikçilerine karşı yürütülen mücadele biçiminde olmayacaktır. Diyalektik materyalizmin aralarında çelişki olan iki gücün, daha büyük bir çelişki olan bir güce karşı birleştikleri şeklindeki ilkesine uygun davranacağız.

Kemalizm konusunda şunları göz önünde tutmak gerekir: Emperyalizm çağında tek tutarlı ve sonuna kadar millî kurtuluşçu akımdır. Biz ülkemizde genel olarak küçük burjuvazinin siyasî akımı olan Kemalizm'e tutarlı millî kurtuluşçuluk gözüyle bakamayız. Onun millî kurtuluşçu yanını değerlendirdiğimiz gibi emperyalizmle uzlaşan yanını da hesaba katmamız gerekir. Proleter devrimcilerinin küçük burjuvaziye karşı tutumunu ne sola kaydırdığında onu göklere çıkarmak, ne sağa kaydırdığında onu göklere çıkarmak, ne sağa kaydırdığında yerin dibine batırmaktır. Biz küçük burjuvazinin bocalamaları ile birlikte bocalamayız!

1923'de millî kurtuluş savaşıyla emperyalizmi kovup, hemen ardından İzmir İktisat Kongresi'nde özel teşebbüs eliyle kalkınmayı kabul eden, 1945'te Köy Enstitülerini açıp, bir kaç yıl geçmeden kapatıp, 1964'te «Yeni bir dünya kurur, Türkiye de orada yerini alır» deyip, 1969'da Celâl Bayar'la uzlaşıp, gerici parlamentarizme bel bağlayan çizgiyi biz tutarlı, yalpalamayan «millî kurtuluşçu» ve «laik» bir çizgi sayamayız. Bu açıdan Kemalizmi «sağ» ve «sol» şeklinde ayırmakla yükümlüyüz. Bu mütefiklerimizi iyi tanımak ve doğru değerlendirmek için mutlaka gereklidir.

Yığınları ideolojik propaganda ile uyandırmak ve örgütlemek, devrimci mücadeleyi bilinçli ve

örgütlü yığınlara dayandırmak, yığınları devrime hazırlamak, yığınlarda devrimin gerekliliğine olan bilinci yaratmak ve esas olarak yığınların enerjisini seferber etmek için gerekli olan proleter devrimcilerinin kitle organı İŞÇİ - KÖYLÜ bütün proleter devrimcilerinin malıdır. Onun eksik ve yanlış yönlerini eleştirmek ne kadar haklı ve doğrudur, bu yönleri bahane edip İŞÇİ - KÖYLÜ'yü baltalama, küçümseme eğilimleri ne kapılmak da o kadar hatalıdır.

Var gücümüzle İŞÇİ - KÖYLÜ'nün eylemine katılırken, onun devrimci propaganda, ajitasyon ve örgütlenme, kitlelere politik hedefler gösterme görevlerini başarıyla ve mükemmel olarak yerine getirmesi için çaba harcamalıyız. İŞÇİ - KÖYLÜ'ye karşı takınılacak doğru proleter devrimci tavır budur ve bunun dışındaki eğilimler önümüzdeki en büyük görevin (kitlelerle bağ kurma, kitleleri bilinçlendirme) başarılmasına katkıda bulunmaktan kaçınmaktır. Aramızda beliren bu tür eğilimlerle sonuna kadar mücadele etmeliyiz. Dışardan eleştirerek, eksik ve yanlış yönlerinin düzeltilmesi için katkıda bulunmadan kitle silahımız İŞÇİ - KÖYLÜ'ye olumsuz taahhütte bulunmaya kimsenin hakkı yoktur!

Türkiye'de biri tarımda «feodalizm», öteki tarım dışında «kapitalizm», olmak üzere iki ayrı hakim üretim tarzı olduğu şeklinde ki görüşler ve Millî Demokratik Devrim stratejisinin ancak tarımda feodalizmin hakim olması halinde geçerli olabileceğini ileri sürmek bilimsel sosyalizme aykırıdır. Her toplumda olduğu gibi yurdumuzda da bir tek hakim üretim tarzı - az gelişmiş, sömürge tipi kapitalizm - vardır. Millî Demokratik Devrim stratejisi tarımda feodalizmin hakimiyet ön şartına dayanmadan, bütün sömürge ve yarı - sömürge ülkeler için bilimsel sosyalizmin evrensel gerçektir.

Bilimsel sosyalizmin öncü örgüt anlayışını, bütün sömürge ve yarı-sömürge ülkeler için genel stratejisini (Millî Demokratik Devrim) inkâr eden, politik bilince ve bütün çalışmaların can damarı olan politik çalışmaya, ikinci derece, askeri yetenekten ve çalışmadan sonra yer veren çizgi, uygulayıcıları ne denli yığıt ve saygı değer kişiler olursa olsun, bilimsel sosyalizmin ilkeleri açısından eleştirilmelidir. Bir politik çizginin

filistin halkının silahlı mücadelesi ilerliyor

Filistin halkının Amerikan emperyalizmine ve onun yardakçısı İsraili mütecavizlere karşı silahlı mücadelesi başarıyla ilerlemektedir. Filistin halk silahlı kuvvetleri 1969 yılında bir çok zorlu muharebeler vermiş ve büyük zaferler kazanmıştır. Filistin halk silahlı kuvvetleri, İsraili mütecavizlere ve Amerikalı efendilerine daha ağır darbeler indirmekte, Amerikan - İsrail mütecavizlerine karşı Arap halkının mücadelesini daha kuvvetle harekete geçirmektedir.

Görkemli zaferler

Geçen yıl Filistin halk gerilla kuvvetleri, daha geniş bir bölge üzerinde faaliyet gösterdiler. İsrail işgali altındaki topraklarda silahlı mücadele, kuzeyde Suriye'nin Golan tepelerinden Güneyde Akabe körfezindeki Eilat limanına ve Ürdün Irmağının batı kıyısındaki Beisan Vadisinden ve Batıda Nablus'un dağlık bölgelerinden Kudüse ve diğer kentlere yayıldı. İsrail egemenliği altındaki topraklarda ve İsrail rejiminin sinir merkezi Tel Aviv bile gerillaların saldırılarına maruz kaldı.

Arap halkının kanı ve teri ile beslenen Amerikan Trans Arabiyan Pipe Line Kumpanyasının boruları, gerillalar tarafından bir yıl içinde üç kere havaya uçuruldu ve Amerikan tekelci kapitali ağır kayıplara uğradı.

Filistin halk silahlı kuvvetleri tarafından verilen bilgiye göre 1969 yılının Ocak ayından Kasım ayına kadar gerillalar, düşmana 2000 den fazla saldırı yaptılar. Bu 1968 dekinin iki katından fazlaydı. Gerillalar geçen yılın Ocak ayının ilk on gününde 35 saldırı yapmışlarken, geçen Aralık ayında bir haftada 180 den fazla saldırıda bulunmuşlardır. Bugün Fi-

listin gerillaları enine boyuna bütün Filistin'de işbaşındadır. Bir El Fetih bildirisine göre: "İsrail işgali altındaki topraklarda Filistin gerillalarının erişimeyeceği bir yer yoktur." İsrail Savunma Bakanı, "İsrail kuvvetleri burada (İsrail işgali altındaki topraklarda) Haziran (1967) savaşı bu yana rahat yüzü görmemiştir" diye yakınmıştır.

Savaşı savaştan öğrenen Filistin silahlı kuvvetleri, İsraili mütecavizlerle yaptıkları muharebelerde büyük bir döğüş esnekliği gösteriyorlar. Bunlar düşman askeri karargâhlarına, kışlalara ve ileri karakollara şiddetli sürpriz saldırıları yaparken gece savaşı ve yakın döğüş taktiklerini kullanıyorlar. Düşman demiryollarını ve karayollarını kesiyor, bir çok düşman askerini saf dışı ediyorlar. Henüz tamamlanmamış istatistiklere göre Filistin gerillaları geçen yıl 170 ten çok İsrail top mevziini tahrip etmiştir. Sadece 1969 Şubatında El Fetih'in yönetimi altındaki "Al Assifa" komandoları 11 İsrail devriyesini tümüyle imha etmişlerdir. Bütün bunlar halkın giriştiği gerilla savaşının gücünü iyice göstermektedir.

Savaş Halkı Çelikleştiriyor

Savaş halka çok şey öğretmiş, onu çelikleştirmiştir. Filistin ve öbür Arap ülkelerinin büyük işçi, köylü gençlik ve öğrenci yığınları ablukanın ve sayısız güçlüklerin üstesinden gelerek Filistin gerilla eğitim kamplarına ulaşmak üzere büyük mesafeler aşmış gerilla kuvvetlerine atılıyorlar. Filistin halk devrimci silahlı kuvvetlerinin gücü böylece günden güne artıyor.

Birçok Filistin gerilla üslerinde ve eğitim kamplarında komutan-

lar ve savaşçılar halk savaşının temel eserlerini öğrenmek ve devrimci savaş strateji ve taktiklerini iyice kavramak için inceleme toplantıları tertipliyorlar. Savaşçıların politik bilinçleri gitgide yükseliyor, ne uğurda savaştıklarını daha iyi anlıyorlar. Bir görev çıktığı zaman, herkes istekle görevi çıkıyor ve görevi yerine getirmekte hiçbir fedakârlıktan kaçınmıyor.

Devrimci savaş halk yığınlarının savaşları, ancak yığınları seferber ederek ve onlara dayanarak yapılabilir. Filistin gerillaları ulusça ezilen Filistin halkının içine derin bir kök salmıştır. Bunlar politik propaganda çalışmalarında bulunmak için halkın içine sık sık gitmekte, üretimde köylüye yardım etmekte, askeri eğitim için yığınları örgütlemektedirler. İsraili mütecavizler faşistçe baskılarını arttırmışlardır: halkla gerillalar arasındaki bağları koparmak için her şeye başvurmakta- dırlar. Oysa İsrail işgali altındaki topraklarda halk, gerillalara mümkün olan her şekilde yardım etmek için kaba kuvvete karşı koymakta ve ölüm tahlikesini göze almaktadır. Bu durum, gerillaları düşmanı yok etmek ve kendi özgüçlerini artırmak için savaşta her imkânı elde etmekte güçlü kılıyor.

Silahlı mücadele sırasında Filistin halkı ancak birliğini güçlendirerek savaşta sebat edebileceğini ve tam zaferi kazanabileceğini iyice anlamıştır. 1968 de El Fetih düşmana karşı öbür komando örgütleri ile müşterek eylemlerde birliği yapmaya başladı. Geçen Nisan ayında El Fetih ve öbür milli yetki örgütlerin gerilla birlikleri resmen Filistin Silahlı Mücadele Komutanlığı'na kurdular. Bu birleşik komutanlık emrinde, Ağus. başlarında muhtelif Filistin gerilla birlikleri Kuzey Ürdün Vadisindeki yeşil şerit bölgesi boyunca yığınak yapmış bulunan düşman kuvvetlerine saldırıda bulundular. Bunlar üç önemli İsrail müstahkem mevkiini tahrip ettiler; düşman savunucularını tamamen imha ettiler ve görkemli bir zafer kazandılar.

Filistin gerillaları ve diğer Arap ülkelerinin halkları tarafından paklanan İsrail, gitgide daha ağır politik, ekonomik ve mali sıkıntılarla karşılaşmaktadır. Batı ülkelerinden verilen bilgilere göre 1967 de Arap ülkelerine karşı giriştiği tecavüz savaşından bu yana İsrail'in askeri harcamaları 2 milyar

300 milyon dolara ulaşmıştır ki bu 1967 ile 1968 in toplam bütçesinden iki misli fazladır. İsrailin 1968 savunma bütçesi 630 milyon dolardı. Bu önceki savaştakinden % 50 bir artışı temsil etmekteydi. Muazzam mali sıkıntılar ve ciddi ekonomi günlükler İsrail halkını ıstırabını arttırmakla kalmamış bir yandan da İsrail egemen çevrelerinin tutumunu gittikçe sertleştirmişti. İsrail Başbakanı Golda Meir, İsrail'in artık kemerlerini sıkmasının zamanı geldiğini kabul etmiştir. 1969 yılı sonundaki yıllık raporunda Associated Press İsrail egemen kliginin daha da kötümser duruma düşmüş olduğunu yakınmaktaydı.

Filistin Halkının silahlı mücadelesinin gelişmesi ve zaferleri emperyalizmin yüreğine korku düşürmüştür. Orta Doğu sorununun politik bir çözüm bularak ve bu için çaba gösterir görünerek halkın silahlı mücadelesinin bozulduğu gösterilmek istenmektedir. Arap halkı bu mavalları yutmamakta ve yutmadığını da saflarını halk silahlı kuvvetlerinin muhtelif örgütleri içerisinde sıkılaştırarak, yeni yeni hamleler yaparak göstermektedir.

Filistin gerillalarının faaliyetlerini boğmak için Amerikan emperyalizmi bir yandan İsraili mütecavizlere gitgide daha fazla silahlı yardım yaparken diğer yandan da Filistin gerillalarını gerici Arap ülkelerindeki gerici güçlere geçen yılın Nisan, Mayıs ve Ekim aylarında boğdurtmağa kalkıştı. Fakat geniş Arap halk yığınları işi su s'kı birleşmiş bulunan Filistin gerillaları mücadeleye giriştiler ve bu meşum Amerikan emperyalizmi komposunu boşa çıkardılar. Kirişinin boşa çıktığını gören Amerikan emperyalizmi bu kere İsraili Ürdün'e birinden diğerinin topraklarına yapılacak her türlü şiddet hareketlerinin yasaklanması, içi sözde bir teklifte bulundu. Bu istenilen sonucu vermedi.

1970 yılı, gitgide daha iyi örgütlenen, Arap halkları ile daha sık kenetlenen ve silahlarını sıkı sıkı sarılmış, ilerici dünya kamuoyu tarafından desteklenen yığıt Arap halklarının silahlı kuvvetlerini yeni yeni ve büyük zaferlerini getirecektir. Emperyalizm Vietnam da nereye doğru gidiyorsa, Orta Doğu'da da oraya doğru gidecektir. Bütün güçlüklerle, emperyalizmin bütün gücüne ve uşaklarına rağmen halklar muzafer olacaktır.

doğruluğunu uygulayıcılarının yititliği değil onun bilimsel sosyalizmin ilkelerine uygunluğu tayin eder. Bu "Guevara", ya, "Bravo", ya karşı saygısızlık değil, proleter devrimci bilincin emrettiği bir görevdir.

Üzerinde birleşilecek bu ilkelere ışığında, görüş ayrılıklarının aktif ideolojik mücadele ile giderilmesi ve devrimci saflarda daha yukarı düzeyde ve daha sağlam bir temel üzerinde birliğin gerçekleştirilmesi için çaba harcamalı! Ayrılan görüşleri temsil eden mihraklara karşı düşmanlık tavrı ta- kinmanın yersizliğini bilelim! Aramızdaki bu türlü yanlış eğilimle- ri giderelim! Aktif ideolojik müca-

dele ve doğru devrimci eylemle bütün yanlış görüşleri yıkalım! Bütün devrimci liseliler elele, o muz omuza halkımızın milli demokratik mücadelesine katılalım!

— Çelişkiyi uzlaştırmaz düşmanlık haline getirenleri kınıyoruz!

— Yaşasın proleter sosyalizminin bayrağını yüceltmek için mücadele!

— Kahrolsun emperyalizmin saflarımızdaki uzantısı oportünizm!

— YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEK DEMOKRATİK TÜRKİYE!

Proleter Devrimci Ankara Liselile-

işçi sınıfı partisi ve bu açıdan TİP'in durumu

Serhat Hürkan

Konuya Mao Zedung'un bir sözü ile girelim. „Devrim için devrimci bir parti gereklidir.“ Bu doğruyu son günlerde TİP içinde hızlanan ve yaygınlaşan proleter devrimci mücadelemin hedeflerinin açıkça belirlenmesi, bu mücadeleyi başarıya ulaştırma halinde TİP'in işçi sınıfının örgütü, öncü partisi olma imkânına kavuşacağı şeklinde beliren görüşlerin eleştirilmesi ve halkımızın millî demokratik devrim mücadelesini, zafere götürecektir, devrimci partinin işçi sınıfı partisinin özelliklerinin bir kez daha tam ve kesin olarak ortaya konulması için inceleyip açalım.

Proleter devrimcileri belirli bir konuyu tartışırken bilimsel sosyalizmin o konuya ilişkin terimleri, kavramlarını kullanmalıdır. Eğer biz bilimsel sosyalizmin en temel kavramlarına yanlış muhtevan vererek ideolojik mücadeleyi bulanıklığa, kargaşalığa sürükleyen oportünizmin hatasına düşer ve işçi sınıfının örgütü, öncü partisi kavramından farklı şeyler, anlar. sak ideolojik mücadelemiz daha başından kısırlığa, sonuçsuzluğa, birbirinin dediklerini anlamamazlığa dönüşmeye mahkûm demektir. Onun için, işçi sınıfı örgütü ve bu açıdan TİP'in durumunu tartışırken önce, mutlaka bilimsel sosyalizmin işçi sınıfı örgütü anlayışını ve TİP'in sosyalizmin bilimsel açısından doğru yorumlanmasını ortaya koymakla yükümlüyüz.

İşçi sınıfı örgütünün, öncü partisinin özellikleri şunlardır: İşçi sınıfı partisi işçi sınıfı içindeki en değerli, yetenekli ve sağlam, politik bilinci ve buna bağlı olarak pratik tecrübesi en fazla gelişmiş unsurları kendinde toplar. Parti işçi sınıfının öncü müfrezesi, işçi sınıfının mücadelesini yöneten genel kurmayıdır. Parti işçi sınıfının bilimsel sosyalizmin ilkeleri üzerinde örgütlenmiş en bilinçli kesimdir. Partiyile işçi sınıfı bir birinden farklıdır, fakat bu parti ile sınıfın ayrılığı anlamına gelmez. Parti öncü ile sınıf arasında ki bağın maddî hale gelmiş, cisimleşmiş biçimidir. İşçi sınıfı partisi, işçi sınıfının içinde derin ve sağlam köklere sahip olmalıdır. Doğaldır ki, işçi sınıfı ve bunun dışındaki geniş emekçi kitleleri partinin direktiflerine, onun görüşlerine varmak için mücadeleye omuz silkiyorlarsa; işçi sınıfı partisi, sınıftan ve geniş emekçi kitlelerinden tecrit olmuş, görevini yapamaz hale gelmiş demektir.

tir. İşçi sınıfı partisi, işçi sınıfının en yüksek örgütlenme biçimidir, fakat tek örgütlenme biçimi değildir. Parti, sendikalar, gençlik örgütleri, birlikler ve klüpler içindeki işçi sınıfı devrimcilerinin en yeteneklilerini kendinde toplar ve bu unsurlar aracılığı ile diğer örgütlere partinin politikası doğrultusunda yön verir.

Parti işçi sınıfının bilimsel sosyalizmin ilkeleri üzerinde örgütlenmiş en bilinçli kesimdir. Partinin işçi sınıfının en bilinçli kesiminin üzerinde örgütlendiği ilkeler nelerdir? Bunlar:

TEORİK İLKELER: İşçi sınıfı partisinin teorik ilkesi diyalektik ve tarihi materyalizmdir. Yani parti doğa ve toplum olaylarına diyalektik açıdan yaklaşır, onları materyalist açıdan yorumlar.

İDEOLOJİK İLKELER: İşçi sınıfı partisi kaynağı Marx ve Engels'te olan Lenin, Stalin ve Mao Zedung tarafından derinleştirilip, zenginleştirilmiş bilimsel sosyalizmi kendine eylem kılavuzu olarak alır. Bu kılavuz partinin sınıf mücadelesini yürütmesinde, kitlelere politik hedefler göstermesinde, toplumun sosyo-ekonomik yapısını doğru olarak incelemesinde, gerisinde kalyor, onu öncü olarak yürütemiyorsa, kitlelere doğru politik hedefler gösteremiyorsa, toplumun sosyo-ekonomik yapısını, sınıflar arası ilişkileri ve buna bağlı olarak o toplumun önündeki devrimci adımı yanlış saptıyorsa; bunun tek nedeni o partinin bilimsel sosyalizmi kendisine eylem kılavuzu olarak kabul etmemiş olmasıdır.

İşçi sınıfına politik bilinç vermek işçi sınıfı mücadelesinin bilimsel sosyalizmin ışığında yürütmesini sağlamak, işçi sınıfı partisinin görevidir. İşçi sınıfı kendiliğinden gelme hareketinin içinde ancak sendikalist bilince ulaşabilir. Politik bilinç ona dışardan, proleter devrimcileri tarafından götürülebilir. Lenin'in sözleriyle „Ancak işçi sınıfıyla patronlar arasındaki iktisadî mücadelenin dışından, toplumun bütün sınıf ve tabakaları arasındaki ilişkilerden, işçi sınıfı politik bilinci elde edebilir.“

ÖRGÜTSEL İLKELER: İşçi sınıfı partisinin örgütlenme ilkesi demokratik - merkeziyetçiliktir. Partinin bütün üyelerini bağlayan demir gibi bir disiplini vardır. İşçi sınıfı partisinde, alt kademeler üst kademelere, azınlık çoğunluğa, bütün parti merkez komitesine,

bütün üyeler örgüte boyun eğmelidir. Bu körükörüne bir boyun eğiş değil, bilimsel sosyalizmin ilkelere bağlı kalarak, bilinçle boyun eğiştir. Örgütsel ilkeler yani parti birliği, ideolojik ilkelerden yani sosyalizmin biliminden sonra gelir. İşçi sınıfı partisi, her duruma ve mücadele biçimine göre örgütlenmiş bir partidir.

STRATEJİK — TAKTİK İLKELER: İşçi sınıfı partisinin görevi, bilimsel sosyalizmi toplumun sosyo-ekonomik yapısına uygulamak ve o toplumun önündeki devrimci adımı doğru saptıyarak, bu stratejiyi pratiğe uygulayan, ona hayat veren taktiklerle zafere götürmektir. Parti Türkiye gibi yarıbağımlı ve bağımlı feodal kalıntıları barındıran ülkelerde işçi sınıfı öncülüğünde, işçilerle köylü temel ittifakı çevresinde tüm millî sınıf ve tabakaların devrimci güçbirliğiyle gerçekleştirilecek millî demokratik devrim stratejisini; emperyalizmin boyunduruğundan kurtulmuş, feodal kalıntıları temizlemiş ülkelerde işçi sınıfı ile yoksul köylülerin ittifakıyla gerçekleştirilecek - işçi sınıfının devrimci iktidarı ve üretim araçlarında kollektif mülkiyetin gerçekleştirilmesi sonucunu verecek olan - sosyalist devrim stratejisini izler.

Biz işçi sınıfının örgütü, öncü partisi denildiği zaman yukarıda anlatılan özellikleri taşıyan partiyi anlamalıyız. Ancak böylelikle tartışmalarımız doğru, sağlam bir temele dayanabilir.

TİP'in yukarıda sayılan işçi sınıfı partisinin özelliklerinin hiçbirine sahip olmadığı açıktır. Bu Aybar - Aren oportünizminin TİP'in işçi sınıfının örgütü, öncü partisi olduğu yolundaki görüşlerinin temelsizliğini açıkça ortaya koyar. Toplum ve doğa olaylarına diyalektik ve tarihi materyalizm açısından bakmakla uzak yakın bir ilişkisi olmayan, bilimsel sosyalizmi eylemde kılavuz olarak kullanmak şöyle dursun, parti içinde sosyalizmin biliminin egemen olmasına çalışanları tasfiye eden bir yönetime sahip olan, demokratik - merkeziyetçilik ilkesinin yalnız -merkeziyetçilik, bölünmün yürürlükte olduğu, Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısına, bilimsel sosyalizmin evrensel ilkelerine taban tabana zıt -sosyalist devrim, stratejisini önümüzdeki ilk devrimci adım olarak gösteren, işçi sınıfının öncü müfrezesi,

sınıf mücadelesinin genel kurmayı olma iddiasında olup, işçi sınıfı ve geniş emekçi yığınlarıyla bağları kopuk, sınıfsal bileşiminde küçük burjuvazinin çoğunluğu sağladığı, yığınların kendiliğinden gelme hareketlerinin bile kuyruğunda kalan bir TİP, bütün oportünistçe göz boyamalara rağmen bizim gözümüzde sadece çatısı altında birçok proleter devrimcilerini barındıran, sosyalizan eğilimli ilerici bir küçük burjuva partisidir. TİP içinde gittikçe yaygınlaşan, gelişen ve hızlanan proleter devrimci mücadelemizin hedefi ise açıktır:

TİP'te küçük burjuva oportünizmi - proleter sosyalizmi çelişkinsi, proleter sosyalizmi lehine çözüme bağlamak, parti içinde bilimsel sosyalizm hâkim kılmak, TİP'i millî demokrasi yünde mücadele eden ve halkımızın uyanışına önemli katkılarda bulunan devrimci bir parti durumuna getirmek. Oportünizmi TİP içinde mutlaka yıkacağız! Bu mücadelenin başarısızlığa uğrama ihtimali ve bunun üzerine yeni TİP biçimi bir parti kurulması bizim için söz konusu değildir.

TİP'in proleter devrimcilerinin yönetime gelmeleriyle işçi sınıfının örgütü, öncü partisi olacağı şeklindeki görüşün geçersizliği, işçi sınıfının örgütünün özellikleri ve TİP'in yukarıda açıklanan durumu doğru bilinir, kavranırsa herkesin gözü önündedir. Eğer böyle bir görüşü öne sürersek, biz oportünist Aren kliğinin yaptığı gibi TİP'in işçi sınıfının örgütü haline gelmesini yöneticilerinin niteliğine bağlayarak büyük bir hataya düşeriz. Oportünist Aren kliği TİP'te yönetime gelince onu hemen işçi ve emekçi sınıfların biricik sosyalist siyasi örgütü, ilân ettirir. Proleter sosyalizmi ile uzak, yakın bir ilişkisi olmayan oportünistler için bu doğal bir şey ama biz proleter devrimcileri olarak böyle yanlış bir görüşü savunamayız, savunmamalıyız.

Proleter devrimcilerinin yönetime gelmeleriyle TİP'in işçi sınıfının örgütü, öncü partisi olma imkânına kavuşacağı görüşü de bizce hatalıdır. Şu yönlerden hatalıdır ki:

Partinin yaklaşık olarak % 54 ü bulan küçük burjuvaziye içinde barındıran sınıfsal bileşimi parçalanmadan TİP işçi sınıfının örgütü, öncü partisi olamaz. Bu sınıfsal bileşimi parçalanmadan TİP

işçi sınıfının örgütü, öncü partisi olamaz. Bu sınıfsal bileşimin parçalanması ise ortaya üzerinde konuşduğumuz TİP'in dışında başka bir şey getirir ki, bu da TİP olmaz.

EN ÖNEMLİSİ:

Millî demokratik devrime öncülük edecek ve onu zafere ulaştıracak örgüt — başında proleter devrimcileri bulursa dahi - TİP olamaz. İşçi sınıfı partisinden özeleği her duruma, her mücadele biçimine göre örgütlenmiş olmasıdır. Bu yönden TİP'in ne durumda olduğunu biliyoruz hepimiz. Proleter devrimcilerinin yönetiminde bulunmaları TİP'in şu andaki örgütlenme biçimiyle, emperyalizm ve işbirlikçileri tarafından ilk fırsatta, mücadelenin biraz keskinleştiği bir dönemde darma-dağın edilmesini engelleyemez. Bu örgütlenme biçiminin parçalanması ise yukardaki paragrafta belirttiğimiz gibi ortaya TİP'ten ayrı, bambaşka bir olgu koyar.

Biz proleter devrimcileri işçi sınıfının örgütünden, öncü partisinden söz ederken neyi kastettik, TİP'in asla böyle bir örgüt olmadığını ve olamayacağını bilmeliyiz. İşçi sınıfı devrimci siyasi örgütünün kadrolarının önemli bir bölümü TİP içinden çıkaracaktır ve TİP içinde küçük burjuva oportünizmine karşı yürütülen amansız proleter devrimci mücadele Türkiye işçi sınıfının örgütüne, öncü partisine kavuşması yönünde önemli katkıları olacaktır ama biz bunları yanlış değerlendirecek, TİP'e başarıya ulaşma görevi yüklersek, bu halkımızın millî demokratik devrim mücadelesini, devrim zaferine ulaştıracak gerçek işçi sınıfı partisine kavuşmamızı baltalayıcı bir tutum olur.

Proleter devrimcileri TİP içinde oportünizme karşı mücadeleyi sonuna kadar sürdürüp zaferle bitireceklerdir. Bunu yaparken gerçek işçi sınıfı partisinden ne olduğunu bilecek ve onun uğruna mücadele edeceklerdir. Bu arada şunları da eklemek gerekir: TİP'in işçi sınıfının örgütü, öncü partisi olamayacağını ifade etmek TİP içinde yürütülen proleter devrimci mücadeleyi küçümsemek, ondan vazgeçmek değildir. Biz TİP'in ne olduğunu ve mücadelemizin sonunda ne olabileceğini açıkça ortaya koyduk. Bunlar için mücadele ediyoruz ve devam edeceğiz.

Bir de TİP içindeki mücadelelerin başarısızlığa uğrayabileceği, bu takdirde yeni bir parti kurulması gerektiği şeklindeki görüşlere değinmek gerekir.

Bizim işçi sınıfı örgütü anlayışımız emperyalizm ve işbirlikçilerince her an yerle bir edilebilecek, devrimi gerçekleştirecek her türlü şarta ve mücadele biçimine uygun olmayan bir örgütlenmeye sahip bir partiden farklıdır.

TİP içindeki mücadeleyi, ve proletaryanın devrimci siyasi örgütünü doğru kavramamız, mücadeleimize yararlar sağlayacaktır.

Sovyet Basınında Amerika NATO ve Türkiye

Aydınlık Yayınevinin ilk teklif araştırması olan Amerika, NATO ve Türkiye adlı kitap Türkiye'de olduğu gibi, ülkemiz dışında da ilgi uyandırmaktadır. Bu arada, sekiz milyon tirajı olan Pravda gazetesinin 1 Eylül 1969 tarihli nüshasında «Ofkeli Suçlama» başlığı altında ele alınan bu kitap I. Ugalov'un şu sözleriyle incelenmektedir:

«NATO ve Türkiye - bu ikisi gerçekte Türk kamu oyununun geniş çevrelerinde birbirinin karşısı iki kavram sayılmaktadır. Bunun en güçlü kanıtı ülkenin işçileri ve öğrenci gençliğinin Amerikan emperyalizmi ve saldırgan Kuzey Atlantik Paktına karşı ve Türkiye'nin bağımsız politikası uğruna sayısız gösterileridir. Her geçen gün daha çok kimse emperyalist çevrelerle ittifakın ülkeyi ne büyük tehlikelere attığını anlamaktadır.

«Bu anlayış, Aydınlık Yayınları arasında yeni çıkan, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesinin genç Doçenti Dr. Türkkaya Ataöv'ün Amerika, NATO Türkiye adlı kitabında yansımış bulunmaktadır. Türk bilim adamı belgelere ve kaynaklara dayanarak dünya emperyalizminin, özellikle Amerikan emperyalizminin meşum veheşini açığa vurmaktadır. Bilindiği gibi, vakıtle, emperyalist propaganda, Türkiye dahil, bazı ülkeleri «kominizm tehlikesi» efsanesiyle ürktürerek, bunları kendi askeri - siyasi blokuna çekme için azami gayreti sarfetmişti. Kitapta 1945 - 1949 yıllarının «dik. katli bir incelemesi»nin «so.ğuk savaş» diye bildiğimiz gerçiklik döneminin bilinçli ve kasıtlı olarak Amerika Birleşik Devletleri tarafından «tahrik edildiğini» gösterdiği belirtilmektedir.

«Kitapta emperyalistler tarafından halkların millî kurtuluş hareketlerini boğmak amacıyla kurulus olan CENTO ve SENATO ile saldırgan NATO arasındaki karşılıklı bağlara işaret edilmektedir.

«Türkkaya Ataöv dünya halklarının her geçen gün emperyalizmin ve onun tarafından meydana getirilen askeri blokların saldırgan özünü daha iyi anlamağa başladıklarına ve çağımızın bu müsibetine karşı kararlı olarak mücadeleye girişleriyle işaret etmektedir. Yazar Türkiye'de de NATO'dan çıkmayı hedef tutan bir hareketin başlamış olduğunu belirterek şunları eklemektedir:

«Salırgan emperyalist kuvvetler NATO gibi saldırı mekanizmalarından yararlanarak, yeni bir dünya savaşı hazırlamak tadırlar. Daha vakit varken, bu konuyu düşünelim.» Türkiye'yi «kendi güvenliği için yabancı nüfuzundan en kısa zamanda kurtarmağa» çağırarak yazar bu hareketin başında Türkiye proletaryasının bulunmasının şart olduğu görüşündedir. Ataöv, «Türkiye'nin ulusal çıkarları ülkenin, NATO'dan çıkmasını gerektirmektedir» diye sözünü bitiriyor.

AMERİKAN BELGELERİYLE LE AMERİKAN EMPERYA LİZMİNİN DOĞUŞU

Daha önce yayınlanan Amerikan Belgeleriyle Amerikan Emperyalizminin Doğuşu adlı araştırma hakkında da Rusça, İngilizce ve Fransızca olarak üç dilde ayrı ayrı çıkarılan Uluslararası İlişkiler adlı aylık derginin Mayıs 1969 tarihli nüshasında şu değerlendirme yazısı yayınlanmıştır:

«Ankara Üniversitesinde siyasi bilgiler alanında dersler vermekte olan Doç. Dr. Türkkaya Ataöv, Birleşik Devletler'in Türkiye'de bulunmasının sosyalist dünyanın varlığı ve ikinci Cihan Savaşından hemen sonraki yıllardaki Sovyet - Türk ilişkilerinin niteliği yüzünden gerekli olduğuna dair yanlış iddiaya karşı çıkmaktadır. Yazar Birleşik Devletler'in Sovyetler Birliği ve sosyalist blokun ortaya çıkışından çok önce, daha «Kominizmi çevreleme», siyaseti diye bir şey yokken, emperyalist genişleme politikası izlemiş olduğunu yurttaşlarına göstermek istemektedir.

«Dr. Ataöv çalışmasını tamamlıyarak bugünkü Amerikan propagandacıların unutmayı tercih ettikleri Amerikan kaynaklarına dayandırmaktadır. Yazar Amerikan Emperyalizminin Eski Dünya emperyalizmiyle aynı zamanda gelişip ona karşı şiddetli bir ekonomik, siyasal ve askeri rekabet güttüğü sonucunu da «şte bu kaynaklardan çıkar ıktadır.

«Amerikan genişleme politikası türlü yollara başvurmak tadır. Kitabın ilk bölümleri (Louisiana, Florida, Teksas, Oregon ve Alaska gibi) bazı toprakların satın alınması dahil olmak üzere, «savaş» dışı yöntemler, komşu ülkeler üstünde siyasal baskı ve onları Amerikan nüfuzlarıyla istilâ etme yöntemlerini açıklamaktadır. Yazar Birleşik Devletler'in genişleme politikasının fel-

sefi, ahlâki ve jeopolitik dayanaklarının altında maskesiz bir irkçiliğin yattığını göstermektedir. Bu san'atta (!) Alman öncülerini daha On - Dokuzuncu Yüzyılın sonlarında pek gerilerde bırakan Amerikan ideologları Anglo - Sakson ırkının, özellikle onun Amerikan dalının üstünlüğünü sözüm ona «bilimsel» olarak ispatlamağa ve böylece dünya egemenliği savlarını haklı göstermeğe çalışıyorlardı. Yazar en geniş ölçürlük, en saf Hristiyanlık ve en yüce uygarlığın temsilcileri olup eşgi görülmemiş bir enerjiye sahip olan ırkın kendi kurumlarını bütün insanlığa kabul ettirebilmek için özellikle saldırgan nitelikler geliştirecek, bütün dünyaya yayılacağını; bu güçlü ulusun Meksika, Orta ve Güney Amerika, denizdeki adalar, Afrika ve gerisini ele geçireceğini söyleyen (s. 34) ve pek açık ırkçı eğilimleri olan Papaz Strong'un gizlisiz, kapaksız sözlerini aktarmaktadır. Coğrafya bölgelerine yapılan atıflar bir kenara konacak olursa, bu sözlerin özü ve biçimi bugünkü duruma da çok uymaktadır.

«Bundan bir süre sonra, Amerikan emperyalizmi kuvvet ve askeri yağma politikasına yönelmiştir. Hawai Adalarının ilhakı, Küba'nın ve feodal İspanya'nın Pasifik sömürgelerinin ele geçirilmeleri, A.B.D.'nin en son askeri harekâtında da görüldüğü gibi, ilk - yüzü bir lâf kalabalığının örtüsüne bürünmüştür.

«Yazar Amerikan tekellerinin iç tutumunun bir devamı olarak kabul ettiği On - Dokuzuncu Yüzyıl ve bugünkü Amerikan dış politikasının emperyalist ilhaklar yoluyla dünya egemenliğini elde etmek için kullandığı sonucuna varmaktadır.

«Yazar Amerikalıların uzmanları, askeri yardımları, uçakları, askerleri ve paralarıyla Türkiye'ye ilk geldiklerinden daha önceleri, yıllardır, Latin Amerika'da, Çin'de Filipinler'de ve dünyanın birçok bölgesinde neler yapmış olduklarının Türklere anlatılmış olması gerekliliğini yazmaktadır.

«Ataöv'ün kitabı Türkiye'de çok tutulmaktadır. Birçok yazar, bu kitabın Türklere Amerikan emperyalizminin gerçek hedeflerini daha açık olarak anlatacak ve onları ülkelerinin siyasal ve ekonomik bağımsızlığı mücadelesinde birleştirecek ikna edici ve iyi bir araştırma ya dayanan bir çalışma olduğunu belirtmektedirler.»

«Halk kitlelerinin Savaşı sonuca götürmesi Silahın doğru yolda kullanılmasına bağlıdır»

Orta Doğudaki milli kurtuluş mücadelesi yolunda doğru devrimci çizgiyi temsil eden Marksist - Leninist Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesi temsilcisi El Havatme, Şam üniversitesinde cephenin görüşlerini dile getiren bir konuşma yaptı.

«Halk kitlelerinin, emperyalistlerin ve siyonistlerin 1967 Haziranında başlattıkları saldırıya karşı koymasının yolu utanç verici slogan ve davranışları benimsemele olmaz. Bunun yolu silah taşımakla yetinmek de değildir. Çünkü ilerici ve tastamam bir milliyetle kullanılmayan silah, mücadele sırasında karşı devrimcilerin tarafına geçer, cümleleriyle söze başlayan El Havatme,

«Milli Kurtuluş hareketini sonuca götürmek şu şartların yerine getirilmesine bağlıdır, dedi.

«Toplumda bulunan sınıfların sömürgecilik ve emperyalizmle yapılan mücadelede aldıkları rol, cin tesbiti, sömürgecilerin işine gelen kısa savaş stratejisini bırakıp onun yerine uzun mücadele stratejisini benimsemek, bu mücadele stratejisini işçi sınıfının öncülüğünde yürütmek ve milli kurtuluş mücadelesini sınıfsal bir programın rehberliğinde sonuca götürmektir,

«Kurtuluş bütün sınıfların kurtuluşudur, onun için sömürgecilik ve emperyalizmi tasfiye etmek için bütün sınıflar ortak bir mücadeleyle girişirler diyen iddia doğrudur. Doğru olan: Sınıfların milli davaya karşı takındıkları tavırları o sınıfların çıkarlarının yansımasıdır.

Bu arada Filistin Kurtuluş Teşkilatının ana gücü El Fetih'in asıl kolu el Assifa bir varlık olarak sözünü ettirmesinin beşinci yılını bugünlerde kutluyor.

Geçen ay içinde, Filistin Direnişini destekleme amacıyla dünyanın çeşitli ülkelerinde kurulan destekleme komiteleri ilk uluslararası kongrelerini Cezayir'de yaptılar. Kongreye katılan Alman, Amerikalı, zenci, İngiliz, İtalyan, Belçikalı, İsviçreli, Portekizli, Austuryalı, İspanyol ve Hollandalı temsilciler mücadelelerinin politik ve askeri yönlerinde bilgi verdiler. Toplantıda El Fetih ve Filistin Kurtuluş Örgütü arasında imzalanan anlaşma direniş hareketi içindeki çeşitli görüşleri mücadele içinde sağlam bir ittifak içinde birleştirdi.

Toplantıda ayrıca dört büyüklerin bulmaya çalıştıkları çözüm yolunun emperyalizmin oyunu olduğuna ve bu çözüm yolunun hiçbir şekilde kabul edilmeyeceğine oy birliğiyle karar verildi. Kongrede Filistin ihtilalinin dünya devriminin tamamlayıcı bir parçası olduğu ve yeryüzündeki tüm ezilen halklar ve işçi sınıflarıyla dayanışma sağlamanın gerekliliği, kabul edildi. Kongrede ayrıca, sorunun ırk ve din ayrımı olmadığı, İsrail içinde ve dışında emperyalizme karşı mücadele eden yahudi kökenli militanların değeri de belirtildi.

Kongre dünyanın çeşitli ülkelere gelen delegelerin omuz omuza ve yumrukları havada enternasyonal, söylemeleriyle sona erdi.

Cezayirdeki Uluslararası kongre, den sonra militanlar şu hedeflerle ülkelerine döndüler:

Bir gazetenin yayınlanması, haberleşme merkezinin kurulması, Filistin komitelerinin sayılarının artırılması, işyerlerindeki işçilerin desteğinin sağlanması, köktü ne olursa olsun tüm işçiler arasında birliğin sağlanması, ezilenlerle devrimciler arasında canlı bağların eylem yönünde gelişmesinin sağlanması.

ABD Afrika'da

gericilere arka çıkıyor

Enflasyon ve çöküş dönemine giren ABD emperyalizmi yeni dış pazarlar arama gayretiyle gözlerini Afrika'ya çevirdi.

Tarihinde ilk kez bir dışişleri bakanını «yeni imkânlar, arama amacıyla Afrika'ya gönderen ABD kârları gittikçe azalan büyük tekelere yeni sömürme alanları arıyor.

Finans - kapital çevrelerinin ve Pentagon'daki savaş ağalarının temsilcisi ABD hükümetinin dışişleri bakanı Rogers, Afrika'da 10 günlük bir inceleme gezisine çıktı. Fas, Tunus, Habeşistan, Zambiya, Rodezya, Gana ve Liberya'ya gidecek olan Rogers, bu nalm içindeki ekonomiye yeni kaynaklar ve pazarlar arama gayreti içinde telaşa şağı sola koşuyor. Rogers'in gezisi sırasında Afrikalı yöneticilerle yaptığı pazarlıklar Nixon'un yeni Afrika politikası konuşmasında açıklanacak. ABD genel hatlarıyla Afrika'da her yerde olduğu gibi gericilerin yanında ve ilerici hareketlerin karşısındadır. Rodezya'daki Ian Smith'e emperyalist mütefikleri İngiltere'ye karşı çıkma.

mak için politik olarak cephe alan ABD, krom alımını sürdürebilmek için Salisbury'deki elçiliğini kapatmaya yanaşmıyor.

Rodezya'nın titanyum, platinyum madenlerinde olduğu gibi çelik endüstrisinin hammaddesi kromunu da Sovyetler Birliğine satmasından çekinen ABD, Rodezya'nın faşist azınlık yöneticilerini uzun vadeli anlaşmalarla bağlamaya çalışacaktır.

Rogers, Amerikan tekellerinin Güney Afrika'daki 1 milyar dolarlık yatırımlarının geleceğini de garantilemekle görevlidir. Güney Afrika'da bağımsızlıklarını yeni kazanan ülkelerin silah talepleri de ABD savaş endüstrisi için bulunmaz bir kaynaktır. ABD yalnız Vorster hükümetine yılda 35 milyon dolarlık askeri araç satmaktadır. Emperyalistler arası bir anlaşmayla Güney Afrikaya silah ambargosu uygulanmasına rıza gösteren ABD buna rağmen silah sattığı ortaya çıktığında hükümetinin «mahcupiyetini» açıklamış.

ABD'nin enflasyon baskısıyla bunalan ve kendisini seçtirenlere karşı görevlerini yapmaya uğraşan başkan Nixon, CIA ajanları, barış gönüllüleri milli güvenlik kurulu ve Dışişleri Başkanı Rogers'ın Afrika'nın daha iyi nasil sömürüleceği konusunda getirecekleri raporları Afrika politikası konuşmasında özetleyecektir.

EMPERYALİZME KARŞI DÜNYA HALKLARI

■ Emperyalist İngiliz devletinin Kuzey İrlanda halkının direnişini ezmek için çıkardığı gericici kanunları protesto eden Kuzey İrlandalılar direnişe geçtiler. Toplu gösterileri yasaklayan tasarrufların kanunlaşması nedeniyle ortaya çıkacak olaylardan tedirgin olan hakim çevreler Belfast'ta sıkı güvenlik tedbirleri almaya başladı. Öte yandan Kuzey İrlanda halkının çoğunluğunu oluşturduğu halde büyük toprak sahibi protestanlar tarafından ezilmekte olan katolikler de protestanlarla kesin mücadeleye girilmesini istemekte ve İrlanda'daki İngiliz askerleriyle çatışmaktadır.

■ Emperyalistler arası çelişkiden zararlı çıkan Avrupa'nın gelişmiş kapitalist ülkelerinde görülen iç buhranlar İtalya'da da gelişmektedir.

6. Subatta 1.5 milyon maden işçisi ve ücretli tarım işçisi «kategorilerinin», sosyal hak ve güvenliğinin eşit şartlarla ve bir an önce sağlanması isteğiyle genel greve gittiler. Aynı gün sendikalar 1969 yılında «düzen bozucu faaliyetlerde» bulunmakla suçlanan 9000 işçinin affedilmesi ve geniş çapta reformlar yapılması öneri.

siyle iki saatlik bir genel grev ilân ettiler. Bu direniş sonucu gericici Mariano Rumor hükümeti istifa etmek zorunda kaldı. Su anda sol güçleri de içine alacak yeni bir kabine kurulmasına çalışılmaktadır.

■ ABD emperyalizminin sefieri Vietnam savaşının suçunu birbirlerinin üzerine atmaya uğraşmaktadır. Yapılan bir mülakatla Johnson Kongre'den Kuzey Vietnam'ın Sovyetler Birliği ve Çin Halk Cumhuriyetiyle gizli anlaşmaları bulunabileceği düşüncesiyle resmen savaş açılması için yetki istemediğini, Kuzey Vietnam'ın bombalanmasını ilk teklif edenin Dean Rusk olduğunu söylemiştir. Öte yandan Amerika halkının Vietnam savaşına karşı direniş güçlenerek devam etmektedir. 9 subatta ABD hükümetine silah imal eden en büyük tröstler, den biri olan General Electric'in Newyork ve Washington bürolarına bombalar atıldı.

Bütün bunların yanı sıra Vietnam'da katliam devam etmektedir. En son olarak Amerikalı askerlerin bir helikopterden aşağıdakileri «Viet. kong. sanarak», açtığı ateşte 7 Güney Vietnamlı sivil ve bir asker ölmüş, 31 kişi yaralanmıştır.

«Sosyalizmin

Fransız Modeli»

F.K.P. geçtiğimiz hafta 19. kongresini yaptı. Sovyet çizgisi- nin izleyicisi olarak bilinen F.K.P. nin son kongresi de yine bu çizgi- nin öteki çizgileri, özellikle Pekin çizgisini sorumsuzca kötöleme- si için bir fırsat bilinmiştir.

Liberal eğilimleri öteden beri bilinen R.G., 1968 de yayınladığı «sosyalizmin Fransız Modeli» adlı kitapta Leninst «demokratik merkezîyetçilik, ilkesine karşı çık- maktaki, bir de Batı Avrupa parla- mentarizmini överek sosyalistle- rin bu sisteme dört elle sarılması- nı önermekteydi. 1968 yazısında proletaryaya yön gösteremeyen, onun öncü müfrezesi görevini yer- ne getiremeyen Fransız komünist leri ise, sanki kendi yaptıkları i- şin ifadesi değilmiş gibi buna kar- şı çıkmışlar ve Garaudy'yi eleştir- mişlerdir.

«Sosyalizmin Büyük Dönüşümü», adlı kitabında ise açıkça Marcu- se'cü eğilimler taşıyan proletarya- nın artık tek ilerici sınıf olmadı- gını söyleyen Garaudy, «İsa ki- lisenin değil, partinin kurucusu- dur», diyerek kendince bir tür «hristiyan sosyalizmi, ne de yaklaşı- maktadır.

Asıl büyük gürültü Garaudy'nin Çekoslovakya'nın işgali kar- şısında takındığı tavırla ilgili ola- rak ortaya çıkmıştır. Sovyet Ko- münist Partisi'nin her yaptığını eleştirisiz desteklemeye alışık Fran- sız komünistleri, aslında Garau- dy'nin bu konudaki sağdan eleştiri- si ve bunu uluorta her yerde söylemesi karşısında iyice kızmış- lar ve partiden atılmasını istemiş- lerdir. Garaudy'nin merkez komi- tesinden çekilmesi işi halletmiştir.

Kongo halk

Cumhuriyeti Anayasası

Bir süre önce Halk Cumhuriye- ti adını alan eski Brazaville Kon- gosunun yeni anayasasına alınan ilkeler, yönetimi elinde tutan Kon- go İşçi Partisinin emperyalizme karşı ve demokrasi yolunda müca- deleye kararlı olduğunu ortaya koyuyor.

Yeni Kongo anayasasında yer alan «sömürünün her türlüünün tasfiye edilmesiyle demokratik ve sosyalist bir toplumun yaratılma- sı için çalışma ilkesi «Kongo Halk Cumhuriyetinin dış sömürünün en yoğun biçimini sürdürdüğü Af- rika kıtasında emperyalizme karşı açılan mücadelenin bayrağı olma- yolundadır. Batılı emperyalist dev- letler, yüzyıllardır ham madde ve işgücünü sömürdükleri bu ülke- deki çıkarlarını korumak için karşı tedbirlerini almakta gecikmeye- ceklerdir. Brazaville Kongosunun sınır omşusu Kinshasa Kongo- sundaki maden tekellerine sahip batılı emperyalistler bu devleti çe- şitli yollardan destekleyecekler-

dir. Emperyalistler bilinen metod- larını - ilerici yönetimleri devirmek için karşı devrimler tezgâhlarak ve Rodezya, Güney Afrika'da oldu- ğu gibi emperyalist kaleler kura- rak - bir kere daha uygulamaya çabalayacaklardır.

Yeni anayasayı açıklayan Dev- let Başkanı Maryan Nguvabi, Vi- etnam, Orta Doğu, Afrika ve La- tin Amerika'daki milli kurtuluş hareketlerinin yanında oldukları- nı da belirtti. Emperyalizmin yı- kılması için girişilen mücadelenin dünya çapında genişletilmesi zo- runluluğuna dikkati çeken Nugu- vabi, anti - emperyalist mücade- lenin uluslararası niteliğini de gerçekçi ve doğru bir görüşle or- taya koydu.

İsrail'e karşı

Savaşan Arap

halklarının

mücadelesi sertleşiyor

Son günlerde Orta Doğu'daki durumun daha da gerginleşmesi- nin uluslararası politika plânında birçok etkileri görüldü.

İkinci Sovyetler Birliği Başbakanı Aleksî Kosigin, ABD Başkanı'na bir nota göndererek «İsrail'i sal- dırganların saldırıyı sürdürmele- ri durumunda, Sovyetler Birliği'nin saldırganı defetmek için Arap ülkelerine gerekli bütün yardımı yapacağını» söylemiştir.

A.B.D. Başkanı Nixon, bu no- taya verdiği cevapta, oyalama a- macıyla ortaya atıldıkları belli o- lan «silâhların sınırlandırılması amacıyla bir dizi görüşme, öne- niyordu.

Bunun üzerine Al Ahram ga- zetesî, Nixon'un «silâhların sınır- landırılması, önerisine karşı çık- mış; bunun peşinden gelen «her iki tarafın da ateş kes'e itina ile uyması» sözlerinin açık anlamı- nın İsrail'in haksızca elde ettiği toprakları onun elinde bırakmak anlamına geldiğini söylemiştir.

B.A.C. Başkanı Nasir da A.B.D.'nin İsrail'e yardımı devam etme- si halinde kendisinin sovyetler Birliği'nden silâh isteyeceğini a- çıklamıştır.

Bu arada İsrail'e karşı savaşan Arap ülkelerinin liderleri, 7 Şu- bat günü Kahire'de toplandılar. Bu toplantıda İsrail'e karşı izlene- cek ortak strateji tartışıldı ve ka- rarlara varıldı.

Toplantının sonunda yayınla- nan bildiride, «Konferansımız Birleşik Amerika'nın Arap millet- lerine karşı yeni bir saldırgan tu- tum benimsediği sırada toplan- mıştır. İsrail Birleşik Amerika'ca sürekli olarak desteklenmeseydi saldırılarına devam edemez, dün- ya kamu oyununa meydan okuya- maz, Birleşmiş Milletler Yasası'nı hiçe sayamazdı, denilmekte, «ba- rış, ilerleme ve özgürlük taraftarı bütün halklar, ortak mücadeleye çağrılmaktadır.

3. cilt çıktı

Türk Solu'nun 3. cildi de diğerleri gibi Proleter Sosyalist- lerinin mücadele klavuzu olacaktır. Bu ciltte yer alan önemli yazılar şunlardır:

* Gençlik - Ordu - adalet elele - Hikmet Kıvılcımlı * Türkiye'de Feodalizm var mı? - Muzaffer Erdost * Şehir kü- çük burjuvası ve proleterleşme eğrisi - Muzaffer Erdost * Filistin Mukavemeti - Gerard Chaliand * Demokrasi ve Göl- geler - Hikmet Kıvılcımlı * Eylemsizlik «Sağ sapma» strateji- sinin - Muzaffer Erdost * Devrimci Gençlik hareketi eylem- sizleştirilemez tecrit edilemez - Erdoğan Güçbilmez * Günü- müzde tekeller - Sovyet Bilimler Akademisi Raporu * Demok- ratik Köylü Hareketleri Nasıl Desteklenmeli - Ahmet Say * Moskova Konferansı Ana Belgesi - tam metin * Çin Komü- nist Partisi 9. Kurultayında kabul edilen Lin Piao'nun rapo- ru - Tam metin * Büyük tekeller.

* Royal Dutch - Shell * General Motors * Philips * Volkswagen * Mitsubishi.

* Aren Oportünizminin niteliği - Mahir Çayan * Güney Vietnam Kurtuluş Cephesinin önündeki devrimci yol - G. V. K. C. Merkez komitesi üyelerinin raporu * Oportünistler pro- letarya saflarının bozguncusudur - Ömer Azerturgut * Reviz- yonizmin keskin kokusu - Mahir Çayan * Bütün silâhlarımız- la Emperyalizmin en zayıf noktasına yüklenelim - Doğu Pe- rinçek * Bugünkü Romanya Doç. Dr. Türkkaya Ataöv * Pa- sifizm ve Şiddet - Christopher Caudwell * Nato Halkımızın Düşmanıdır - TÜRK SOLU - AYDINLIK * Mustafa Kemal 30 Ağustos Zaferini anlatıyor! * Proleter Devrimci Çizgi Kitle çizgisidir - Şahin Alpaz * Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesi - M. Ali Cehşan * Sosyalist Örgüt meselesi - Ersen Olgaç * Hain Kimdir - Şiar Yalçın * İran'da Toprak Refor- mu - Ferhad Khamsi * TİP'in Taksim mitingi Oportünizmin İhanet Belgesidir - İ. Kaypakaya * Ho Chi Minh'in Vasiyeti * Seçimler Üzerine - Doğu Perinçek * Dünya Kapitalist Ekono- misi - L. Kuzminov * İngiliz üslerini biz Kıbrıs Halkları söküp atacağız * Devrimci Güçler tehdide pabuç bırakmayacaktır - Şevki Akışt * Ölçü Seçimler değil güçlenen milli demokratik mücadelemizdir - İ. Kaypakaya * Bugünün Türkiye'sinde devrimci eylem nedir? - Mihri Belli * Kitle çizgisi ve gerici sendiklar - Sina Çıladır * «Sosyalist Ekonomisinin me- seleleri, savunması - Halit Çelenk - Muzaffer Erdost.

Ayrıca aşağıdaki imzalar da 3. ciltte yer almaktadır:

Cüneyt Akalın * Tahsin Akpek * Cihan Alptekin * Me- met Altun * Fahri Aral * Ali Arisoy * Behzat Ay * Mahmut Bakı * Nguyen Luong Bang * Alpaslan Berktaş * Saim Bi- len * Dursun Bilâ * Mengü Bulguç * Oral Çalışlar * Cengiz Çandar * Aydın Çığ * Erol Çurmak * Günnur Çurmak * Ali Demir * Eyüp Demir * Metin Demirtaş * Celâl Doğan * Mu- zaffer Doyum * Vahap Erdoğan * Gerçekçi * Sadık Göksu * Bora Gözen * Erdoğan Güçbilmez * Kemal Günaydın * Mustafa Gürkan * Faruk Haksal * Ezel İnanc * Mustafa Ka- çarotlu * İlhan Kalaylıoğlu * Hüseyin Kaya * Yunus Kılıç * Çağlar Kırçak * Ruhi Koç * Yusuf Küpeli * Haydar Mutlu * Enver Nalbantoğlu * Osman Okkan * Erdal Öz * Halis Öz- kan * Mutla Parkan * İnto Peredo * Pekin Plâtinel * Mart- ha Rojas * Halûk Sarıkaya * Atilla Sarp * Nail Satılğan * Nusret Selen * Tekin Sönmez * Şerif Tekben * Nguyen Huu Tho * Necdet Tükel * Osman Ulagay * N. Yılmaz Ali Orhan Yücealp * Gün Zileli.

Fiâtı 35 TL. ödemeli istiyebilirsiniz.

Mevcudu tükenmekte olan 1. cilt 75 TL. den 2. cilt 50 TL. den temin edilebilir. 3. cildin fiâtı 35 liradır. Ödemeli isteyi- niz.

Lâtin Amerika'da Köylü hareketleri gelişiyor

Geniş Latin Amerika kıtasının her yanında devrimci köylü hareketleri gelişiyor. Arjantin'den Meksika'ya, And dağlarından Amazon vadisine kadar, ezilen köylü yığınları ve tarım işçileri A.B.D. emperyalistlerinin, latifundla sahiplerinin yağma ve soygununa karşı mücadele veriyorlar. Bu mücadele Latin Amerika'daki milli - demokratik devrim hareketinde canlı ve etkili bir güç teşkil ediyor.

Bugünkü Latin Amerika köylü mücadelesinin ana biçimi büyük toprak sahiplerinin topraklarına el koymak şeklinde oluyor. «Toprak ve hürriyet», «toprak işleye-nindir», sloganlarını haykıran topraksız ve az topraklı köylüler bir araya gelerek, A.B.D. emperyalistleri ve Latifundia sahiplerinin ellerindeki toprakları işgal ettiler ve bu topraklara yerleştiler. Geçen yıl Ocak ayından sonraki on ay içinde, yüzden fazla araziye dilencilik derecesinde yoksullaştıran köylüler, örgütlenerek, topraklara el koyma mücadelesinde birlik halinde hareket ettiler. Kısa bir süre içinde, Şili'nin başkenti Santiago'nun yakınında Melipilla bölgesinde 1300'den fazla köylü birleşti ve silâhlarla toprak sahiplerini kovdular. Peru'nun bir çok illerinde birbirleri ardından köylüler baskaldırdılar, doğuştan ve latifundla'ları ele geçirdiler. Canılığı meslek edinmiş büyük toprak sahipleri, köylüler tarafından rehin olarak alındılar. Ve eğer toprakların ele geçirilmesi sırasında silâhlı adamlarla mücadele edilmek zorunda kalınmırsa, cezalandırıldılar. Köylüler aynı zamanda, büyük toprak sahiplerinin misilleme saldırılarını püskürtmek için kazıklar dikerek, savunma duvarları hazırladılar. Latin Amerika'daki yoksul köylüler, gün geçtikçe hayatta kalmak ve hürriyete kavuşma için tek yolun birleşme ve ABD Emperyalizmine ve ülkedeki büyük toprak sahiplerine karşı savaşmak olduğunun bilinci-ne vardılar.

Yoksul köylü kitleleri toprakları ele geçirmek için dövüşürken, büyük topraklarda ve plantasyonlarda esaret altında inleyen onbinlerce tarım işçisi mücadeleye atıldılar. Geçen on ay içinde Şili'nin birçok bölgele-rinde büyük toprak sahiplerinin ve gerici yöneticilerin mezalimini protesto eden tarım işçilerinin grev mücadeleleri patlak verdi. Ağustos ortalarında, Curco bölgesindeki iki yüz büyük toprak sahibinin yanında çalışan 3500 ırgat, ortak bir grev yaptılar, grevleri tabanca ile tehdit eden toprak sahipleri iyice dövüldüler. Brezilya'daki Bahia eyaletinin kakao yetistiren bölgelerinde, ki tarım işçileri 1969 yılında elli bin işçinin katıldığı bir çok güçlü gösteriler düzenlediler. Diktatörlük rejimini devirmek için şiddet kullanılması sloganı mücadele içinde ortaya atıldı.

Mao Zedung der ki: «Toprak ağaları sınıfının insafsız ekonomik sömürüsü ve siyasî baskısı köylüleri onların hakimiyetine

karşı birçok baskaldırma hareketine itti. Latin Amerikadaki köylü ve toprak işçileri, ni isyana iten, büyük toprak sahibi sınıfı, onun ardındaki patronu ABD emperyalizmi ve Latin amerikanın çeşitli ülkelerdeki gerici güçlerdi.

200 milyonun üstündeki nüfusuyla zengin bir ülke olan Latin Amerika ABD'nin iki katı büyüklüğündedir. Fakat, zengin doğal kaynakları olan ve daha az insanın yaşadığı bu geniş topraklarda, emekçi halk kendisine ait çok küçük toprak parçalarına sahiptir ve derin bir yoksulluk içindedir.

Toprak tekeli ve büyük toprak sahiplerinin insafsız sömürüsü Latin Amerika köylülerinin gittikçe yoksullaşmasının ana nedenidir. Latin Amerika'daki toprağın büyük kısmı yerli ve yabancı büyük toprak sahiplerinin elindedir. Kıtadaki en büyük toprak sahibi çeşitli ülkelerde geniş toprakları işgal etmiş olan ABD emperyalizmidir. Latin Amerika köylüsünün yüzde de yetmiş topraksızdır. Örnek olarak Brezilyayı alalım, işlenmiş toprağının yüzde sekseni, 100 bin kadar büyük toprak sahibi-nin elindedir. Sadece, Stanley Sellig adındaki bir Amerikalı Brezilya'nın kuzeyindeki 1 milyon 300 bin hektarlık toprağı ele geçirmiştir. Öte yandan, 12 milyon Brezilyalı köylü ve tarım işçisinin hiç toprağı yoktur. Kolombiya'da kırsal nüfusun yüzde doksanı meydana getiren köylülerin ya hiç toprağı yoktur, veya verimsiz çok az toprağı vardır, öte yandan büyük latifundistlere ait geniş arazi boş tutulmaktadır. Bütün Latin Amerika ülkelerindeki ortak görünüş hiç kimsenin işlemesine izin verilmeyen geniş topraklar ziyan olurken, işleyecek toprağı olmayanların işsiz kalması, tarımdaki üretici güçlerin gelişmesini engelleyen anormal bir durumdur.

Toprak sahiplerinden toprak kiralamak isteyen köylüler hem aşırı yüksekte kira türlü çeşit vergi ve haraç ödemek zorundadırlar hem de, toprak sahiplerinin ücretsiz «angaryalarını», yapmak mecburiyetindedirler. Mesela, Ekvator'da «Huasipingo», adı verilen bir tür küçük toprak işçisi vardır ki bunlar, büyük toprak sahibinden küçük bir parça toprak kiralar aynı zamanda ağanın tarlasında haftada 4 veya 6 gün parasız çalışırlar. Bütün yıl boyunca toprağı süren çiftçiler, ölmek için ancak yeterli yiyeceği elde ederler. Ayrıca, yıl sonunda hesaplar kapandığında, toprak sahibine karşı gırtlaklarına kadar borç içindedirler. Bu borç nesilden nesile büyür ve sonunda köylüler büyük toprak sahibinin bir meta gibi herbestçe satabildiği veya kiralayabildiği «borç köleleri», haline gelirler. Brezilya gibi bazı ülkelerde, toprak ağalarının sömürüsüne dayanamayan topraksız ve az topraklı köylüler doğdukları köyleri bırakıp, çorak alanlardaki işe yaramayan toprakları tarıma elverişli hale getirmeye gittiler, fakat, gayretli bir çalışma sonunda

bu çorak toprakları ekilmiş tarlalar haline getirir getirmez, toprak ağaları, gerici askerler ve polislerle bir olup onları bu topraklardan zor gücüyle attılar. Geçen ilkbaharda, Brezilya'daki Parana eyaletinin diktatör yetkilileri, ağaların silâhlı adamlarıyla çalışmak üzere 2 bin askeri çağırdılar ve işlenmeye elverişli hale getirilen eyaletin batı ve güneybatısındaki topraklardan 3 bin çiftçi ailesini kanlı bir şekilde sürdüler. Bu ABD'nin desteklediği toprak sahiplerinin ve gerici hakim sınıf oligorsisinin, köylülerin toprak sahibi olmalarını engellemek için başvurdukları barbarca methodur.

Köylülerin ve tarım işçilerinin isyanı, toprak sahiplerinin tatlı rüyalarını bozdu. «Cennet»lerini kaybetmekten korkan toprak ağaları gerici iktidarla işbirliğini artırdılar, aldatmaca ve bastırma şeklindeki karşı devrimci ikili taktikleriyle şehir dışındaki mücadeleye ateşini boş yere söndürmeye çalıştılar. Bir yandan, gerici polisi yolladılar, köylü liderlerini öldürmek için katiller kiralandılar. Öte yandan, birçok ülkedeki gerici iktidarlar, köylülerin direniş mücadelesini söğütlemek için sahte bir toprak reformu uyguladılar. Büyük toprak sahiplerinin ve ABD emperyalizminin saçının teline dokunmayan bu sahte toprak reformu sadece bunların çıkarlarını korumak için icad edilmişti. Ve Latin Amerika ülkelerindeki gerici iktidarların sığındığı metod ister silâhlı baskı ister aldatmaca olsun, gittikçe artan bir hızla uyanan köylüler mücadelelerinden vazgeçemeyeceklerdir. Gittikçe artan bir a-cıklıkla, hayatta kalabilmek ve kölelikten kurtulma için zincirlerini koparmak ve mücadeleye katılmak zorunda olduklarını bilincine varıyorlar

Gericilerin silâhlı olduklarından haberdar olan köylüler, silâhlanma ve karşı mücadeleye girişme gereğini anladılar. En fazla sömürülen köylüler ve çiftlik işçileri artan sayıda halk gerillalarına katıldılar. Latin Amerikanın bazıları köylü kitlelerini yaklandırmak, örgütlemek ve devrimci silâhlı mücadelenin gelişmesini aktif olarak hazırlamak için kırsal bölgelere gidiyorlar.

Latin amerikadaki yoksul köylü kitlelerinde saklı muazzam devrimci güç yavaş yavaş feodal toprak ağaları, tekeleci kapitalist sınıf ve ABD emperyalizminin gerici hakimiyetinden kurtulma yolunda işçi ve öğrenci mücadeleleri ile birleşmeye başlıyor. 40 yıl önce, çok övülen Çin köylü hareketi yükselmeye başladığı zaman Başkan Mao büyük bir ileri görüşlülükle şöyle işaret etmişti:

«Onlar birkaç yüz milyon köylü kendilerini bağlayan engelleri (ağaları) parçalayacak ve kurtuluşa giden yolda ilerleyeceklerdir. Tüm emperyalistleri, savaş ağalarını, yozlaşmış memurları, mahalli müstebitleri, ve asilleri silip süpürecek, mezarlarına gönderecektir.» Eminiz ki Latin Amerika köylüleri ve tarım işçileri aynı muhteşem yolda kahramanca ilerleyeceklerdir.